

Pikkepokke & friends.

Seksklucht in 3 bedrijven
van Herwig Van Landuyt.

Personages

Nele: Alias Pikkepokke. In 't eerste bedrijf, echtgenote van Ivan.

Ivan : In 't eerste bedrijf, echtgenoot van Nele.

Sabrina: In 't eerste bedrijf, minnares van Ivan.

Bart: Vriend van Nele.

Bernadette: Vriendin van Nele.

Debbie: Secretaresse van Ivan.

Jim: In 't eerste bedrijf, minnaar van Nele.

Herman: Medewerker van Ivan.

Tessa: Kennis van Nele.

Renzo: In 't tweede bedrijf, verloofde van Nele.

Jean: In 't derde bedrijf, bruidegom in spe van Nele.

Decor.

De 3 bedrijven spelen zich af in dezelfde huiskamer van een gelijkvloerse flat. Er is een deur naar de ingang, een deur naar de keuken en een deur naar de kamers en de badkamer.

Eerste bedrijf.

Nele in gesprek met Ivan.

Nele: En ? Interessant ?

Ivan: Allesbehalve. De vent orakelde als een spraakwaterval.

Nele: Wild bedoel je.

Ivan: Zoals iemand die niets te zeggen heeft, je weet wel.

Nele: En die zich bijgevolg niet kan permitteren van te zwijgen.

Ivan: Voilà want zwijgen staat in dat geval gelijk met de blootlegging van een grenzeloze cultuurwoestijn.

Nele: Een primaire of een aangelegde ?

Ivan: Wat zeg je ?

Nele: Die cultuurwoestijn, primair of ..? Zie 'k er een beetje fatsoenlijk uit ?

Ivan: Jij ?

Nele: Ja, is mijn rokje niet te kort, mijn hakken niet te hoog ? Mijn make-up niet te opzichtig ?

Ivan: Je ziet eruit als ...als ...

Nele: een ongeslepen diamant, 'k weet het.

Ivan: Beter nog schat, als een briljant zie j' er uit.

Nele: Echt waar ?

Ivan: Zo waar als ik hier sta.

Nele: 'k Zal je maar geloven mooiprater.

Ivan: Maar zoals een briljant heb je, helaas voor mij, veel facetten.

Nele: Ik ? Zeg me niet dat je ze na 7 jaar niet ...

Ivan: 8.

Nele: Reden te meer om ze stuk voor stuk te hebben leren appreciëren.

Ivan: Vooral niet uitvliegen maar ik vind dat je teveel en telang wegblijft als je je tweelingzus bezoekt.

Nele: Vind je ?

Ivan: Zou je niet tegen morgenochtend kunnen terug zijn ?

Nele: Nee dat kun je me niet vragen, 'k heb maar 1 tweelingzus.

Ivan: Oké oké we praten er niet meer over.

Nele: 'k Heb ze alweer 14 dagen niet meer gezien.

Ivan: Ga je ze nog wel herkennen ?

Nele: Wie weet maar 'k reken op haar. Je krijgt een kus als ik terugkom.

Ivan: Je krijgt er één van mij.

Nele: Voorzichtig en niet op mijn mond of wil je ..?

Ivan: Wat ?

Nele: Niets . Tot morgenavond.

Ivan: Hoe laat?

Nele: Ik stuur je wel een berichtje.

Ivan: C'est ça. Niet vergeten.

Nele: Da's mijn gewoonte niet. (En weg is Nele.)

Ivan (wrijft in zijn handen): Dat ziet et goed uit. Nele trouwens ook. Nu ja, ze maakt er werk van. Zo is't niet moeilijk om er goed uit te zien.

Nele is nog geen minuut de deur uit als er wordt
aangebeld. Ivan laat Bart binnen.

Ivan: Kennen we mekaar ?

Bart: Ik zal maar met de deur in huis vallen. Ik ben Bart en 'k heb gewacht tot Nele vertrokken is om aan te bellen.

Ivan: Ga zitten. Nele, mijn vrouw. Hoe ..?

Bart: Hoe 'k ze ken ?

Ivan: Ja.

Bart: 'k Zou jou willen leren kennen.

Ivan: Mij ?

Bart: Nele is een jeugdvriendin.

Ivan: Een jeugdvriendin ? Waarom heb je dan gewacht om aan te bellen tot ze weggereden is ?

Bart: Goeie vraag ! Maar geen nood, ik bedenk wel een goed antwoord of zoniet een smoes vóór je je vrouws eerste liefde eruit gooit. Onder ons, ze zag er stralend uit.

Ivan: Je geeft me op de zenuwen, zou je 't kunnen geloven ?

Bart: Ik weet hoe dat komt.

Ivan: Ah ja ?

Bart: Omdat ik niet luister. Ik luisterde al niet als mijn moeder me riep.

Ivan: Jong niet geleerd, oud niet gedaan zeker.

Bart: Ik zweer het je op 't hoofd van mijn eerste lief.

Ivan: Mijn vrouw.

Bart: Ja en ten einde raad is ze me dan Jean-Jacques beginnen heten ...

Ivan: om je te doen luisteren.

Bart: Je hebt het geraden.

Ivan: En ...?

Bart: Met als gevolg dat ik beginnen luisteren ben ook als ze me niet riep van schrik dat ze 't nog bonter zou maken.

Ivan: En je Marie-Madeleine heten.

Bart: Grappig ! De rest vertel ik je later wel eens,

Ivan: Nooit is ook goed.

Bart: want ik ben hier Sabines zenuwen op de proef aan 't stellen.

Ivan: Wat ? Wie ? Welke Sabine ?

Bart: 't Jong schepsel dat Nele in je bed komt vervangen. Gevaarlijk als je 't me vraagt.

Ivan: Bespaar me je goede raad en hoepel op, nu.

Bart: Oké 'k ga al maar houd er rekening mee dat Nele een geoefende neus heeft. (Op weg naar de uitgang.) Ze gebruikt al een tijdje "Idylle" van Guerlain en als je je seksspeeltje nu eens 't zelfde parfum kocht ?

Ivan: Eruit.

Bart: Ik luister slecht maar 'k denk aan alles, 't Ene compenseert 't andere.

Ivan: Je hoort niet goed ook, eruit heb ik gezegd.

Bart: 'k Wil je eerst nog vertellen waarom ik Nele zonet alleen maar heb ingeademd.

Ivan: 'k Wil het niet weten.

Bart (met Ivan op weg naar buiten): Nee ? Daar ga je nog spijt van krijgen.

Ivan (nadat hij Bart heeft buiten gelaten): Afgehandeld. Niet dat ik denk dat hij niet meer terugkomt maar daar pas ik een mouw aan, ik zorg ervoor dat hij niet verder komt dan de deur. (Neemt zijn mobieltje.) Debbie met Ivan. Een kink in de kabel, je moet me vandaag niet verwachten. Laat Herman de zaak in Parijs afhandelen, hij weet er alles van. Nee niet vandaag, morgen in de loop van de namiddag, tot dan ben ik onbereikbaar. Afsproken. Tot morgen.

De bel gaat.

Ivan: Sabrina: (Legt zijn haar goed en laat haar binnen.)

Sabrina: Eindelijk ! (Omarmen mekaar.)

Ivan: Alles oké ?

Sabrina: Ja 'k wou aanbellen maar de vriendelijke man die je vrouw stond op te wachten was me te vlug af.

Ivan: Stond hij haar op te wachten ?

Sabrina: Zeker weten, ze hebben een paar woorden gewisseld en vervolgens heeft hij bij jou aangebeld.

Ivan: Maar je hebt niet gehoord waarover ze 't hadden.

Sabrina: Hoe zou'k , hij is bij haar ingestapt.

Ivan: In de wagen ? En ?

Sabrina: Nee 't is niet aan hem dat je ze zult kwijtraken. Spijtig want eigenlijk is ze zo mis niet als ze'r op uit trekt.

Ivan: Dat je denkt dat ze ..?

Sabrina: Vaneigens, alle vrouwen zoals zij lopen hun jeugd achterna.

Ivan: Zoals zij ?

Sabrina: Ja die extra ondersteuning nodig hebben hier. (Legt zijn handen op haar borsten.) Wat is hij hier komen doen ?

Ivan: Bij mij ?

Sabrina: Ja of zijn 't mijn zaken niet ?

Ivan: 't Is simpel de vriendelijke leugenaar beweert dat hij Nele's eerste liefde is en dat hij haar vandaag niet gesproken heeft.

Sabrina: O !

Ivan: En ook dat hij niet lang kon blijven omdat hij Sabine, hij bedoelde jou, op de zenuwen aan 't werken was.

Sabrina: Dat was alvast niet gelogen maar hij heeft zich geëxcuseerd en me een prettige dag gewenst.

Ivan: Een prettige dag ?

Sabrina: Ja, de eerste onbekende ooit, lief toch !

Ivan: Ironisch bedoeld ja. De vent weet hoe we de dag gaan doorbrengen, in bed.

Sabrina (knoopt Ivans hemd los) : Laten we 't hier doen, zo slaat hij de bal mis.

Ivan: Waarom niet ? Nele laat ons alleen tot morgen.

Sabrina: Je vrouw verdient een standbeeld.

Ivan: Een standbeeld? Er staan er hier al genoeg.

Sabrina: Exact maar geeneen voor een vrouw die haar man 24 uur aan een stuk laat vrijen met een ander en van krommenaas gebaart.

Ivan:(op zijn beurt Sabrina aan 't uitkleden): Denk je dat ze doet alsof ze 't niet weet?

Sabrina: Maar natuurlijk weet ze 't. (Lacht.) Ze wil dat standbeeld.

Ivan: Daarom.

Sabrina: Ja daarom alleen heeft ze de sleutel nog niet in 't sleutelgat gestoken.

Ivan: Is ze niet weg ?

Sabrina: Ze bijt nu op haar tanden om toch niet rechtsomkeer te maken om te komen kijken hoe je 't met mij doet.

Ivan : Denk je ?

Sabrina (in haar ondergoed): Sorry maar 'k zal toch moeten wennen aan 't idee dat ik vrij met de man van zo'n vrouw in haar eigen woonkamer.

Ivan (ook half uitgekleed): Maar pussy cat 't is toch niet de eerste keer.

Sabrina: Da's waar maar 't is de eerste keer hier en 't is de eerste keer dat ik Nele zie lijden voor mijn plezier.

Ivan: Voor je plezier, voor dat van jou ?

Sabrina: Ja of ben je van plan alleen aan 't jouwe te denken ?

Ivan: Nee eerst aan 't jouwe schatje, en dan pas ...

Sabrina: Zie je wel ! En ik wil niet dat je vrouw lijdt voor mijn plezier ... nu ik ze ken en weet welke opofferingen ze zich getroost om mij te laten genieten.

Ivan (in paniek): Ik hoor ze, jij toch ook, rap ...

Sabrina: Kruip in 't bad, ik verzin wel wat.

Als Ivan (met zijn bovenkleding onder
de arm) in zeven haasten vertrokken is,
komt Bart binnen.

Bart: Sorry dat ik je vrijpartij onderbreek hou je altijd je ondergoed aan ?

Sabrina: Hoe kom je aan de sleutel ?

Bart: 'k Heb hem gevonden, kijk maar, Nele's troetelnaam staat op de sleutelhanger.

Sabrina: Pikkepokke. Heet jij ze zo of Ivan?

Bart: We heten ze allemaal zo.

Sabrina: En kon je niet aanbellen om hem terug te bezorgen ? Wat zijn me dat voor manieren !

Bart: ik wist wat Ivan met je van plan was in de slaapkamer en om niet te storen kwam ik gewoon de sleutel terugleggen op het kastje in de ingang.

Sabrina: Ivan wou 't hier doen. Voor 't zelfde geld had je ons in volle actie ...enfin 't is allemaal nog goed afgelopen.

Bart: Voor Pikkepokke.

Sabrina: Ik loop er gelukkig nog fatsoenlijk bij of stofzuigt je vrouw in een andere uitrusting ?

Bart: Ik ben niet getrouwd maar was ik getrouwd ik zou er waarschijnlijk geen graten in zien.

Sabrina: Niet getrouwd ! Scheelt er iets ?

Bart: Met mij ? Voel zelf maar. (Neemt Sabrina stevig vast en danst al zingend.) Und sie tanzten einen Tango, Jacky Brown und Baby Miller, Und er sagt ihr leise: “ Baby wenn ich austrink ‘ machst du dicht.” Dann besellt er zwei Manhattan und dann kommt ein Herr mit Kneifer, Jack trinkt aus und Baby zittert, doch dann löscht sich schnell das Licht.

Terwijl Sabrina 't licht dimt wordt er aangebeld.

Bart (terwijl hij zich ontdoet van zijn bovenkleding): 't Is Nele. Doe maar open. Allee laat haar binnen.

Sabrina: In mijn lingerie ?

Bart: Ja de meeste vrouwen dragen lingerie. Lingerie is hen op 't lijf geschreven. (Geeft haar een klets op haar billen.)

Sabrina: Ai ! (Terzijde.) Bartje, weet hoe je een vrouw moet aanspreken, die vent is helemaal normaal.

Terwijl Sabrina Nele binnenlaat verstopt

Bart zich achter een fauteuil.

Nele (razend): 'k Wist het. 'k Wist het. 'k Wist het. Waar zit hij ? Dat gaat hier zo niet aflopen. Weet je wat ik met hem ga doen ? Weet je 't ? Je weet het toch ?

Sabrina (voorzichtig): Nee.

Nele (haalt zich een broodmes in de keuken): Wacht maar ! (Terug met het mes.) Ik castreer hem.

Sabrina: O !

Bart (tevoorschijn gekomen): Mij ? Wat gaat mijn vriendin daar van zeggen ?

Nele: Is dat jong ding je vriendin ?

Sabrina: 'k Ben wel al 19.

Bart: Heb je iets tegen de jeugd ? Hoe oud was je ook weer als wij de pannen van 't dak vreeën: 36 ?

Nele: Een jaar of 16.

Sabrina: Zo jong ! En wist je al hoe't marcheerde ?

Nele (tegen Bart): Is ze niet ..is ze niet een beetje achterlijk ?

Bart: Een beetje, maar 'k werk eraan.

Sabrina: We gingen net aan een nieuw hoofdstuk beginnen,

Bart: van de Kamasutra.

Sabrina: Mijn kinderen ! Er staat daar nogal wat in. Daar heb jij waarschijnlijk geen flauw idee van.

Nele: Nee maar 'k vraag een geïllustreerd exemplaar ervan aan Ivan voor mijn negenendertigste verjaardag.

Sabrina: Doen. (Op de schoot van Bart.) Je zal 't je niet beklagen, niewaar sweetie ?

Bart: Mijn gedacht. (Tegen Nele.) Zou je er iets op tegen hebben als ik me eventjes afzonder met mijn knuffeldiertje hier ?

Nele: Neem de gastenkamer. Er hangen twee kamerjassen klaar en één beetje voorzichtig met dat kind.

Bart: Oké een beetje.

Nele: En waar hangt Ivan uit ?

Bart: Hij neemt waarschijnlijk een bad.

Sabrina: Ja in de badkamer.

Nele: O daar ! Je moet er maar aan denken ! Wat, alweer ?

Bart: Hij liep hier maar wat in de weg, begrijp je ?

Nele: ik Ben helemaal bij. Van een gentleman gesproken ! (Nadat ze Sabrina en Bart naar de gastenkamer heeft gebracht haalt ze haar strijkplank tevoorschijn en strijkt zorgvuldig de bovenkleding die Sabrina en Bart in de woonkamer achtergelaten hebben): Ivan gentleman en ik gentlewoman. Te lang, in bad is feitelijk niet goed en als ik er hem nu eens ging uithalen, hij zal kontent zijn dat 'k weer thuis ben.

Nele (terug uit de badkamer):Ziezo! Echt verwonderd en kontent van me weer te zien leek hij niet. De arme stakker heeft het zo druk op kantoor dat hij alweer vergeten was dat ik eigenlijk twee dagen ging wegblijven .Je hebt als bedrijfsleider werk nodig om te overleven maar 't mag niet zo zijn dat je van't vele werk kopje onder gaat.

Ivan (aangekleed en wel):Deugd dat dat doet zo'n bad ! 'k Voel me...(ziet de gestreken bovenkleding van Sabrina en Bart).

Nele: zalig.

Ivan: Effenaf. Hoe weet je 't ?

Nele: Uit ondervinding. Ondervinding is de beste badschool. Je mag 2 keer raden wat ik fijn zou vinden.

Ivan (vruchteloos op zoek naar een spoor van Sabrina): 2 keer ?

Nele: Ja, zoek je iets ?

Ivan: Ik ? Nee. Ah 'k weet het, ook een bad nemen.

Nele: Ja en nee. Nee alleen en ja met jou erbij.

Ivan: Op een andere keer dan, 'k heb er vandaag al een stuk of 3 genomen.

Nele: Afgesproken. Wat zeg je, 3 op een paar uur tijd ! Schat je overdrijft.

Ivan: 'k Weet het. Ik lijd waarschijnlijk aan een onweerstaanbare badwaterdrang.

Nele: Als dat ooit nog weer goed komt !

Ivan: En toch lijd ik liever aan 't badwatersyndroom, ook al ben ik de eerste en bestaat er geen remedie tegen ...

Nele: Voorlopig.

Ivan: dan aan één of andere chromosomale afwijking ook al bestaat er een goede symptoombestrijding voor.

Nele: Van lijden gesproken, we lijden allemaal aan iets. Wat scheelt er ? Je kijkt zo beduusd in 't rond.

Ivan: Met mij ? Niks allee zo goed als niks.

Nele: Des te beter. Met mij wel, vergeetachtig dat ik ben !

Ivan: Was je echt vergeten naar wie je op weg was ?

Nele: Nee, zo erg ben ik er nu ook weer niet aan toe !

Ivan: Een pak van mijn hart, maar ...

Nele: 'k Ben vertrokken met mijn huissleutels op de kofferbak. Stom hé.

Ivan: En ? Heb je ze teruggevonden ?

Nele: Nee, 'k vroeg me af of jij ze soms of iemand die me zien vertrekken heeft ...

Ivan: Helaas niet maar je krijgt de mijne maar zeg eens ...

Nele: Hoe 'k binnen geraakt ben?

Ivan: Ja.

Nele: 'k Heb een paar keer moeten aanbellen maar uiteindelijk ben ik erin geraakt.

Ivan: Gelukkig maar !

Nele: 'k Ben alles wel beschouwd een bofkont.

Ivan: Absoluut.

Nele: Hoeveel vrouwen in mijn geval hebben 't geluk dat er toevallig een ontbloot onschuldig wicht in huis is om hen binnen te laten, weinig of geen.

Ivan: De jongedame is waarschijnlijk door de Voorzienigheid met die bedoeling in onze huiskamer gedropt.

Nele: Om me binnen te laten.

Ivan: Ja.

Nele: Hoogstwaarschijnlijk.

Ivan: En waar is ze nu ?

Nele: Ik denk dat ze nu aan een nieuwe opdracht bezig is.

Ivan: Sabrina ?

Nele: Heet ze zo ?

Ivan: Zij ? Ze moet toch iets heten.

Nele: Tja ...hoe vind je ze eigenlijk ?

Ivan: Het wicht ?

Nele: Ja.

Ivan: Zeg jij 't maar, jij hebt ze gezien.

Nele: 'k Zal 't je zeggen wat ik denk.

Ivan: Dat het onmogelijk is dat ik ze niet gezien heb.

Nele: Dat ze op 't punt stond om met jou 't bad in te gaan.

Ivan: Zij ? Maar schattebout wie neemt er nu een bad in zijn ondergoed ?

Nele: Ik denk dat ze zich aan 't uitkleden was, jij was ze toch niet aan 't uitkleden ?

Ivan: Bijlange niet. Ik was met mezelf bezig.

Nele: Je aan 't uitkleden ?

Ivan: Precies.

Nele: Goed zo. Je bent er trouwens de man niet naar om met de vriendin van een ander 't bad laat staan 't bed in te duiken.

Ivan: Als je 't maar weet !

Nele: 'k Was je maar wat aan 't plagen schat.

Ivan: Dat dacht ik al.

Nele: Waarom heeft ze eigenlijk zo lang gewacht om me binnen te laten ?

Ivan: Omdat ... omdat ... weet ik veel waarom.

Nele: 'k Zal 't je zeggen, omdat ze hier poedelnaakt rondliep en je haar slipje en haar bh verstopt had.

blootje binnengelaten.

Nele: Een serieus preuts meisje zoals zij ?

Ivan: Met een badmantel aan dan.

Nele: Of op de strategische plaatsen voorzien van een vijgenblad en twee sterretjes bezet met strass. Wat denk je daar van ?

De bel gaat.

Nele (op weg naar de deur): Nog schoon volk te verwachten ?

Ivan: Debbie mijn secretaresse misschien of anders Herman.

Nele: Laat jij je bezoek dan maar binnen.

Ivan: Oké. (Komt binnen voorafgegaan door Bernadette die zich laat doorgaan voor de moeder van Sabrina.)

Bernadette (wild gesticulerend): Waar zit ze ? Ik ben haar moeder. Waar zit ze godverdomme ? Ik wil het nu weten, nu direct.

Nele: Haar moeder ?

Bernadette: Ja Bernadette de moeder van Sabrina.

Nele: De moeder van ...

Bernadette: De moeder van ... njanjanja, niet met mij hé !

Ivan (wil er met de kleding van Sabrina vanonder muizen): Tot straks.

Bernadette: Tot straks. Tot straks, niks daarvan. (Trekt Ivan met de haren weer onder de mensen.)

Ivan: Ai ! (laat de kleren vallen terwijl hij zich losmaakt en gaat zitten.)

Bernadette (één voet op Ivans buik): Nog één keer, waar zit ze ?

Nele: 'k Heb ze zonet aangeworven als huishoudhulp.

Bernadette: Als huishoudhulp ? Wie deed er hier vroeger 't huishouden ?

Ivan: Mijn vrouw.

Bernadette (de kleding van Sabrina in de handen): Ook in haar evakostuum ?

Nele: Alleen als 't nodig was.

Bernadette: Hein, als't nodig was om zijn kobus recht te krijgen !

Nele: Ja je moogt het gerust weten,

Ivan: hoe pijnlijk het ook is voor mij.

Bernadette: Affrontelijk, mijn gedacht ! Goedele Liekens geprobeerd ?

Ivan: La Liekens en een hele resem andere publieke vrouwen.

Nele: Allemaal boter aan de galg.

Bernadette: En de huishoudhulp ?

Ivan: Sabrina ?

Bernadette: Ja zeg me niet dat het met Sabrina ...dat kind zou een gecasteerde hengst laten hinniken van plezier.

Nele: Is 't waar ?

Bernadette: Godverdomme wel 7 keer na mekaar.

Ivan: En toch moet ze dat niet met mij proberen.

Nele: 't Gaat toch niet lukken.

Bernadette: En met mij ? (Zet haar voet in zijn kruis.)

Ivan: Aan één huishoudster, je schattige dochter, hebben we genoeg vrees ik.

Nele: Mijn man is nooit thuis ...

Ivan: en kinderen hebben we niet.

Nele: Je begrijpt waarom. Ik vraag me nu al af wat ik Sabrina de hele dag in 't huishouden zal kunnen laten doen.

Bernadette: Ze leest graag "de boekskes".

Ivan: "De boekskes" ? De "boekskes" tijdens de werkuren ?

Nele: Godzijdank want een huishoudster die " de boekskes" leest leert elke dag bij over 't reilen en zeilen van meer dan één huishouden.

Bernadette: Als je 't mij vraagt is't de enige manier om iets bij te leren.

Nele: En dan te bedenken dat mijn man ze zelfs niet leest bij de kapper.

Bernadette: Wat nen driedubbelen ezel ! 'k Ben zeker dat hij niet eens weet met wie Johnny Depp het tegenwoordig doet !

Ivan: Nee maar 'k vraag het bij gelegenheid wel eens aan mijn huishoudster. Waar zit ze feitelijk ?

Nele: Waarom moet je nu zo dringend weten hoe 't zit in 't huishouden van Johnny Depp ? Kan dat niet nog een halfuurtje wachten ?

Bernadette: Laat dat kind eerst afmaken met wat ze bezig is.

Nele: Voilà.

Bernadette: Dat ze graag bijleert heeft ze van mij.

Nele: Is't waar ?

Ivan: Ze heeft als 't ware " de boekskes" met de papfles binnengekregen.

Bernadette: Wat zegt hij ?

Nele: Dat "de boekskes" in haar papfles zaten.

Bernadette: Hij krijgt hem niet recht en daarbij is hij ook niet goed wijs de zeveraar. Eén , "de boekskes" kunnen niet door een papfles en twee, dit hier heeft ze gedronken mijn kindeke, (trekt haar overgooier omhoog) wel twee jaar lang.

Nele: Zo lang !

Ivan: 't Kan niet missen dat ze zo flink uit de kluiten gewassen is.

Bernadette: Je moet nu niet gaan denken dat we niet gewassen zijn. Heb je al eens geroken aan de oksels van Sabrina ?

Ivan: Nog niet maar ik waag mijn kans zodra ik ze in 't vizier krijg.

Bernadette: We hebben geen douche maar we wassen ons in dezelfde emmer water.

Nele: In ..?

Bernadette: Ja, eerst mijnen echte genoot of hoe zeg je dat?

Ivan: De vader van Sabrina.

Bernadette: De vader van Sabrina ? Wat komt diene klootzak hier doen ?

Nele: 'k Vraag het me ook af. Er zit al volk genoeg in dien emmer.

Bernadette: Dan ik, dan Sabrina en na mijn oudste, mijn jongste kinderen, één voor één.

Ivan: Alle gekheid op een stokje, 't is altijd nog hygiënischer dan samen in de Ganges.

Bernadette: Ik versta hier nu eens niks van, den hond zijn kloten, zoals Frans zegt.

Nele: Laten we de kloten aan den hond en de hele familie in den emmer, wat Ivan wou zeggen is dat Sabrina een flinke huishoudster is.

Ivan: Precies, prachtig geresumeerd.

Bernadette; Een flinke huishoudster ?

Ivan: Een superflinke.

Bernadette: En een lekker stuk. Je zou ze bloot moeten zien.

Nele: Hij of ik ?

Bernadette: Hij niet. Volgens mij heeft hij schrik van 't vrouwvolk.

Ivan: Goed gezien.

Bernadette: Ze heeft nu wel een plezante job maar in 't hoerenvak zou ze veel meer kunnen verdienen.

Ivan: Misschien maar daar ...

Bernadette: Ah ga je ze zo goed betalen als een escort-girl, (girl op zijn vlaams uitgesproken) zoals die hoertjes heten.

Ivan: Iets minder maar bij ons kan ze douchen en genieten van heel wat extralegale voordelen als daar zijn ... " de boekskes", "de boekskes" en nog eens "de boekskes".

Bernadette: Als ze hier extra klaarkomt ben ik allang content.

Nele (terzijde): 'k denk dat het ondertussen zo ver is.

Bernadette: Wat doet dat broodmes hier eigenlijk. Ik wil Sabrina zien, nu direct.

Yvan: Dat je denkt dat we ze ..?

Nele: Maar allee Bernadetteke wie doet er nu zoiets met een broodmes ?

Bernadette: Er zit bloed aan.

Nele: 'k Heb er bloedworstenbrood mee gesneden.

Ivan: Heerlijk vers bloedworstenbrood waar 't bloed nog uitsijpelt. Ik ben er aan verhangen. Niam niam !

Bernadette kijkt Nele.

Nele: Hij kon er niet genoeg van krijgen.

Bernadette: Zever in "pakskes". Weet je aan wie ik op 't ogenblik denk, behalve aan Sabrina ?

Nele: Aan je andere kinderen.

Bernadette (oog in oog met Ivan 't broodmes in de hand): Aan Blauwbaard, die was ook niet vies van bloedworst.

Nele: Moet ik ze nu echt van haar ... van haar werk gaan halen ?

Ivan: 'k Vrees het. Als je ze niet vindt zitten we in slechte papieren.

Nele: Jij vooral Blauwbaard.

Ivan: Ik ? Maar schatje ...

Bernadette: Ik ken dat, hun schatje zijn we allemaal als ze iets op hunne "kervelstok" hebben.

Nele: Zo is dat. Zou hij achter mijn rug de kersverse huishoudster besprongen hebben ?

Ivan: Ik ? O !

Bernadette: Als 't dat maar is, maar hij moet niet proberen mijn kindje te verstrooien als ze met haar neus in "de boekskes" zit.

Nele: " De boekskes" zijn hier voortaan heiliger dan de paus, (tegen Ivan) begrepen ?

Ivan: 'k Zal er aan denken.

Bernadette: Ga ze nu maar halen voor ze van vermoeidheid achterover valt. Dat kind is nog te jong om de nacht te doen.

Ivan: Vind ik ook. Welke nacht ?

Bernadette: De nacht in de Kinky.

Nele: De bar.

Ivan: O daar !

Nele: 'k Ga zien of ik ze wakker krijg.

Ivan (als Nele weg is): Zal ik toch maar 't broodmes opbergen zodat Sabrina er zich niet mee kwetst ?

Bernadette: Ja doe maar voor ze 'r hier iemand mee vermoordt. Ze heeft dat nog geprobeerd. Op dat gebied heeft ze godverdomme een haartje naar haar vaartje vrees ik.

Ivan: Wablief ?

De bel gaat.

Bernadette: Iemand te verwachten ?

Ivan: Nee niet echt.

Bernadette: Dan is't Boris. Laat het maar aan mij over en roep je vrouw terug, vlug voor hij de deur inbeukt.

Ivan: En Sabrina ?

Bernadette: Stop ze in een kleerkast, bloot.

Ivan: Bloot ?

Bernadette: En kruip er bij in, ook bloot.

Hevig belgerinkel.

Ivan (terwijl Bernadette de bezoeker binnenlaat): "Ook bloot", interessant !

Debbie (binnengelaten door Bernadette): Ik ben Debbie de secretaresse van Ivan, aangenaam.

Bernadette: En ik ben de moeder van Sabrina de huishoudster, ook aangenaam. Nele komt direct.

Debbie: Is ze dan niet op weg naar haar tweelingzus in Aubange ?

Bernadette: Nee iedereen is thuis.

Debbie: Ik begrijp er niks van. Waarom is de baas dan niet gewoon op kantoor zoals iedere dag ?

Bernadette: Sst ! "Erecticiteitsproblemen".

Debbie: 't Is niet waar ! En wat moet ik me daar precies bij voorstellen ?

Bernadette: Dat hij daar maar wat hangt te hangen zoals een rotte peer aan een vermolmde perenboom. Zie je hem hangen ?

Debbie: Ja ...ja enfin 'k zie de peer hangen.

Nele (erbij gekomen): Ah Debbie, Ivan nodig ?

Debbie: Ja hij zou onbereikbaar zijn tot morgen en ...

Nele: Waarschijnlijk was hij van plan om een dagje nader kennis te maken met de nieuwe huishoudster.

Bernadette: Mijn dochter die gekozen heeft voor een onopvallende job in 't huishouden i.pl. v. voor een luxeleven als hoer.

Debbie: Als ... je weet in feite nooit wat 't beste is voor je kinderen.

Nele: Ze zal hier niets tekort komen.

Bernadette: Dat zou er nog aan mankeren.

Nele: Ivan draagt ze nu al op handen.

Bernadette: Ze zitten samen in de kast.

Debbie: In de kast ?

Bernadette: Ja bloot in de kast, zonder kleren aan.

Nele knikt ja.

Debbie: Is dat ... is dat niet ..?

Bernadette: Maar bah nee, ik heb op die manier ook kennisgemaakt met haar vader.

Debbie: In een kast ?

Bernadette: Ja om mijn moeder niet te storen ...

Nele: Hoe tactvol !

Bernadette: terwijl ze haar roes aan 't uitslapen was.

Nele: Was ze aan de drank ?

Bernadette: Feitelijk niet maar ze dronk graag 2 flessen whisky per dag. Dag op dag negen maanden later is Sabrina godverdomme geboren.

Debbie: Je moet het maar kunnen passen ! Ik bedoel, wat voor toestanden ! Sociale miserie op tafel allee in de kast.

Bernadette: Zoals Frans zo schoon zegt: "socialist tot in de kist". De Frakken is beter dan Gezelschap.

Debbie en Nele verstaan er niks van.

Bernadette: Of was dat soms geen dichter?

Nele: Guido Gezelschap ? Toch wel toch wel. (Tegen Debbie). Frans is de stiefvader van Sabrina.

Debbie: Dat dacht ik al.

Bernadette: Je moet nu niet gaan denken dat ik niet weet waarom hij bij mij blijft.

Debbie: Voor je kookkunsten.

Bernadette: Voor Sabrina. Hij kan er met zijn vuile poten niet afblijven. Maar als hij 't afstapt zal ik rap een andere hebben.

Debbie: 't Is altijd beter dan bij de pakken te blijven zitten.

Nele: Veel beter.

Bernadette: Welke pakken ?

Debbie: Ik wou zeggen dat je je maar beter voorbereidt op 't ergste.

Bernadette: Bah als ons uur geslagen is moeten we allemaal dit tranendal verlaten zoals de Frakken zegt.

Debbie: 't Is niet alleen waar maar 't is ook nog prachtig gezegd.

Nele: Zo is dat.

Debbie: Nu wat de baas betreft, waarom zit hij eigenlijk in de kast ?

Bernadette: Ik heb dat geregeld met mijn eigen hersentjes hiervanboven.

Nele: Klopt. Ik zit er voor niks tussen.

Bernadette: Bij 't eerste belletje dacht ik , Bernadette er is hier iets niet pluis.

Debbie: Toen er niet direct werd opengedaan heb ik iets langer gebeld.

Bernadette: Op dat ogenblik vreesde ik 't ergste : Boris.

Nele en Bernadette (samen): Boris ?

Bernadette: Boris de Verschrikkelijke, de pa van Sabrina. Die lacht er niet mee.

Debbie: Als hij haar aangekleed ziet ?

Bernadette: 't Zou niet de eerste keer zijn dat hij haar bont en blauw slaat.

Nele: Wabliet ! Wat een bruto zeg, hoe is't mogelijk ?

Bernadette (zingt) : Ach was ik maar bij moeder thuis gebleven, ach was ik niet in die rotte kast gekropen. Enfin 't is nu te laat.

Debbie: Helaas.

Bernadette: Ja want nu denkt Boris dat Sabrina voor de helft van hem is.

Debbie: 't Is niet waar ! Heb je van je leven ?

Nele: Blijkbaar wel. Daarom zit hij ze achterna en zit ze nu bloot in de kast.

Debbie: Maar nu ik heb aangebeld en niet Boris mag ze 'r weer uit, en de baas ook.

Bernadette: 't Is mijn dochter en om kennis te maken met Ivan zit ze goed waar ze zit. Ik weet waarover ik spreek.

Debbie: Mij goed, maar waarom bloot ? Waarom niet in een topje ?

Bernadette: Denk toch eens 5 minuten na, Boris, je weet wel,

Nele: haar pa.

Bernadette: is volgens hem voor de helft blote eigenaar van Sabrina en de godverdomde smeerlap zou er ook 't vruchtgebruik van willen.

Nele: Ongelooflijk maar waar.

Bernadette: En dus steek ik ze bloot in de kast met Ivan want hij kan ze niet bevruchten, hij krijgt hem niet recht.

Nele: En dus geen vruchtgebruik.

Debbie: 't Lijkt ingewikkelder dan het is.

Bernadette: Ik zal 't je zeggen wat het is, 't is zo simpel als pompwater.

Debbie: En die twee controleurs op kantoor wat ..?

Nele: Wachten ze op de baas ? Hebben ze hem nodig ?

Debbie: Dringend blijkbaar.

Bernadette: Dat ze morgen maar terugkomen.

Nele: Ja waarom hebben ze niet schriftelijk verwittigd ?

Debbie: 't Is alsof ze Ivan zijn pleziertje niet gunnen.

Bernadette: Volgens mij weten ze niet eens waar hij zit. Je moet nu niet gaan denken dat die controleurkes alles weten.

Nele: Hoe minder ze weten hoe beter.

Bernadette: Dan zitten we met ons gat in de boter want die klootzakken weten van niks.

Debbie: 'k Heb Ivan al bellend de kast ingejaagd maar zouden we'r hem niet eventjes kunnen uithalen, eventjes maar ?

Nele: Waarom niet ?

Bernadette: En wat doen we met Sabrina ?

Nele: We steken er Bart bij, mijn lief allee mijn eerste lief.

Debbie: Moet hij van ver komen ?

Nele: Hij is hier. Hij komt op adem in de gastenkamer.

Bernadette: Al lang ?

Als je van de duivel spreekt ...komt Bart er monter bij.

Nele: Ah Bartje, de moeder van Sabrina ...

Bernadette: Ik.

Nele: wil weten of je me zo afgemat hebt dat je moest op adem komen in de gastenkamer.

Bart: En wat heb je geantwoord ?

Debbie: Wie weet !

Bart: Wie weet ? Hm ? Dat laat alle denkpistes open.

Nele: Debbie heeft de baas nodig. Hij heeft bezoek op kantoor, belastingcontroleurs.

Bernadette: Ze wil je bloot in de kast stoppen met mijn dochter zodat Ivan in zijn chiqueste kostuum ...

Debbie: die mannen kan te woord staan. Wat denk j'ervan ?

Bart: Zal ze niet teveel schrikken ?

Bernadette: Sabrina ? Die duikt soms met 3 man tegelijk in de koffer.

Debbie: Allemaal bloot ?

Bernadette: Dat zal wel zijn. Anders trekken die beesten haar met 3 tegelijk de kleren van haar lijf.

Nele: Bernadette: Alsjeblieft ! Hebben wij daar wel zaken mee ?

Bernadette: Nee maar dan zal ze nooit in "de boekskes" geraken.

Bart: Als ze niet toegeeft dat ze 't doet zoals Sabrina.

Debbie: O !

Bart: Alle begin is moeilijk. (Grijpt Debbie vast.) Kom je moet het niet direct met 3 man tegelijk proberen. (Tegen Nele.) Is er hier nog een kast vrij ?

Nele: Neem de kleerkast in de gang.

Debbie: Tijdens de kantooruren ?

Nele: Waarom niet ? 't Is wel geen beletsel voor Ivan.

Debbie: Dan is't er ook geen voor mij. Ivan is in feite maar een saaie baas. Ik krijg er nu eens nooit een ferme tik van op mijn billen.

Bernadette: Wat een zielig ventje ! (Tegen Nele.) Jij ook niet ?

Nele: Nee maar ik ben dan ook geen vragende partij. Toch bedankt dat je aan mij gedacht hebt.

Debbie: We zijn alle drie vrouwen en toch hebben we totaal andere behoeften.

Bernadette: 'k Zou 't godverdomme geloven !

Bart (tegen Debbie): Komt er nog iets van of sleep ik die kast in 't salon ?

Debbie: Hebben we wel een kast nodig ?

Bart: Goeie vraag.

Nele: 't antwoord is ja. 't In een kast doen getuigt van goede smaak. 'k In je salon of op de openbare weg doen is gewoon hondsbrutaal.

Debbie: We doen het hier zoals de viervoeters op straat. Weg met de tirannie van de burgerlijke moraal. (Schopt haar rok uit.)

Op dat ogenblik komt Ivan, in kamerjas en
de handen op zijn geslacht, kermend binnen.

Ivan: Ai ai ai, de huishoudster heeft nondeju in mijn lid gebeten, ai au ai als dat nog maar goed komt. Ai.

Bernadette: 't Kind krijgt hier meer seks en slaag dan eten.'t Is hier effenaf 't huishouden van Pee Klak.

Ivan: Ai ai oei !

Debbie: Ocharme, is het allemaal nog wel functioneel in orde ?

Nele: Kom er allemaal bij we zullen 't vlug gaan weten. (Maakt Ivans kamerjas los.)

Debbie, Bernadette en Bart kijken met open
mond toe terwijl Ivan maar blijft kermen.

Debbie: Zoals Tatyana Beloy te pas en te onpas zegt: Amai ! Amai ! Amai !

Ivan (tegen Nele terwijl hij voorzichtig zijn kamerjas dicht doet): Wat bedoelt ze daarmee ?

Nele: Ik zou 't niet weten.

Debbie: Ik ook niet.

Bart: Ach 't is toch gewoon een pakkende ode aan de grenzeloze schoonheid van Gods Schepping.

Nele : Amai, amai a-mai !

Bernadette : En nog een keer amai en maak nu maar dat je binnen de kortste keren weer in de kast zit.

Bart: We zijn je gekerm hier allemaal zo beu als kouwe pap.

Nele: Toe schat doe niet zo kinderachtig, elke man is ooit wel al eens in zijn pietje gebeten.

Debbie: Ja baas en 't hangt nog redelijk goed vast en 't is niet 't enige goed nieuws dat ik voor je heb, 't andere vertel ik je wel op kantoor.

Ivan (tegen heug en meug op weg naar de kast ontdekt hij nu pas de blote onderste ledematen van zijn secretaresse): 't Is de eerste en de laatste snipperdag die 'k ooit genomen heb maar trek toch straks je rok maar aan om met me mee te gaan.

Als Ivan op het punt staat om de woonkamer te
verlaten komt Sabrina (in kamerjas) erbij.

Sabrina: Meneer hier zit me de hele tijd te begluren in 't donker. (Tegen Nele.)'t Is net of hij nog nooit een blote vrouw gezien heeft.

Debbie: Mij in elk geval nog niet.

Sabrina: En alsof dat nog niet genoeg is probeert hij me ook nog te versieren,

Nele: O !

Sabrina: terwijl zijn vrouw op elk moment de kast kan opentrekken. Hoe dom kun je zijn !

Nele: Ivan schatje toch, gebruik een beetje je verstand, wacht tot ik weg ben.

Ivan: Ze liegt. Ze krabt en ze bijt en daarbij ...

Sabrina: Daarbij, wat ?

Als er wordt aangebeld stuiven eerst Ivan en Sabrina
en vervolgens Bart en Debbie naar hun respectieve kasten.

Debbie: Boris de Verschrikkelijke, eindelijk !

Nele (tegen Bernadette): Laat hem maar binnen de blote eigenaar en trek er je plan mee.

Bernadette: En als hij ..?

Nele: Als hij 't te bont maakt weet je 't broodmes liggen.

Bernadette: Oké 'k steek het in zijn strot, wacht maar.

Nele: Doe maar, maar lok hem alsjeblieft naar de keuken. 'k Heb een hekel aan bloedspatten in de huiskamer en vraag me niet waarom, 'k weet het niet.

Bernadette (op weg naar buiten): Ik ken 't verschil tussen een huishoudster en een meid.

Nele: Is 't waar ?

Bernadette: En of ! De huishoudster die veegt haar gat aan 't bloed en ondertussen leest ze "de boekskes" terwijl de meid schrobt alsof ze niks beters te doen heeft.

Nele: Om dat bloed weg te krijgen.

Er wordt opnieuw, deze keer langer, aangebeld.

Nele: Laat hem alsjeblieft binnen. Ik ga ondertussen de lucht opsnuiven ...

Bernadette: om te zien,

Nele: ja met mijn neus,

Bernadette: of je slappekloot 't niet in de kast doet van schrik.

Even later komt Bernadette terug met een sportieve dertiger.

Jim: Ik ben Jim. Is Ivan thuis ? En wie bent u ?

Bernadette: Ik ben de moeder van Sabrina. Ivan is thuis gebleven terwijl Nele zogezegd op weg was ...

Jim: naar haar tweelingzus in Aubange. 'k Weet er alles van.

Bernadette: Ah ja ? En weet u ook wat mijn dochter ..?

Jim: Sabrina ? Als hij met haar alleen gebleven is dan moet ik u daar toch geen tekeningetje bij maken zeker. We zijn geen kinderen hé !

Bernadette: Wij niet maar zij wel.

Jim: Allee allee als u ze meebrengt naar de woning van haar minnaar...

Bernadette: Haar minnaar, haar minnaar ! Hij is hier nog maar net kermend buiten. Ze zou in zijn lul gebeten hebben.

Jim: In zijn lul ? Komt dat tegen ! Is hij naar 't ziekenhuis ?

Bernadette: Ze zitten alweer gezellig samen in de kast.

Jim: Doen ze't in de kast ?

Bernadette: Voor mij niet gelaten.

Jim: Interessant. Zou 'k eens mogen gaan kijken ?

Bernadette: Nee.

Jim: Allee toe.

Bernadette: Nee. Ik Ga toch mijn eigen dochter niet laten begluren zeker !

Jim: 'k Heb er wel wat voor over.

Bernadette: Ah ja, hoeveel ?

Jim: Euh ...

Bernadette: Hoeveel om te kijken, hoeveel voor een foto ?

Jim: Hoeveel zou u willen ?

Bernadette: Zoveel mogelijk. Zaken zijn zaken.

Jim: Zou uw dochter willen poseren ..?

Bernadette: Terwijl ze 'r een stuk afbijt ? Zij wel maar hij niet. (De neus in de lucht.) Dat ruikt hier naar chantage.

Jim: Ivan chanteren, waarom zou ik ?

Bernadette: Eén omdat u van huis tot huis gaat voor de poen. Twee omdat u een affaire hebt met zijn vrouw.

Jim: Ik ?

Bernadette: Nee ik.

Jim: Geef toe dat plaats en waar ze 't in de kast doen zeldzaam zijn.

Bernadette: Als ik u daarmee een plezier kan doen.

Jim: En dat je 'r bijgevolg niet moet van opkijken dat ik er wel een souvenir zou van willen.

Bernadette: Oké. Kom maar mee. Ik trek de deur open en dan is't aan u.

Jim: Allemaal gemakkelijker gezegd dan gedaan. Wat gebeurt er als ..?

Bernadette: Hier met die smartphone. U moet dan wel de deur opentrekken en ik druk af.

Jim: En wie zegt me dat ik mijn smartphone terugkrijg ?

Bernadette: Ik.

Jim: Geef me één reden waarom ik u zou geloven.

Bernadette: Wilt u die foto of wilt u ze niet ?

Jim: Ja maar niet persé.

Bernadette: Per wat dan wel ?

Jim: Ik neem de foto en ...

Bernadette: Mij goed maar eerst afdokken.

Jim: Zeg maar.

Bernadette: 2000 euro cash voor mij en 1000 voor mijn dochter.

Jim: 3000 euro ?

Bernadette: Ja, mijn dochter komt niet in actie op bestelling, 't is geen pornoactrice. Ze is zelfs niet te bewonderen op het internet, alleen hier.

Jim: Ik ga tot aan de betaalautomaat, 'k ben zo terug.

Bernadette: C'est ça. Tot seffens.

Als Jim weg is komt Nele erbij. Ze heeft haar hoge hakken ingeruild voor een paar blauwe ballerina's en haar rokje voor een jeansbroek.

Nele: En ? Hij was zo rap weg.

Bernadette: 't Was iemand voor Ivan.

Nele: Heb je hem afgescheept ?

Bernadette: 'k Heb niet rond de pot gedraaid. Ik heb hem vlakaf gezegd dat hij kennis aan 't maken was met de nieuwe huishoudster.

Nele: Excellent !

Bernadette: En op de gang, in de kast op de gang, hoe gaat het daar aan toe ?

Nele: Daar ? Dat kan ik me goed voorstellen. Je kunt wel denken waarom.

Bernadette: Hoe is 't af geraakt ?

Nele: 't Is nooit af geweest. Hoe zou hij anders hier zijn om me te helpen ?

Bernadette: Da's nog waar ook. Jim was de man van daarnet.

Nele: Jim ?

Bernadette: Een sportieve man van 35.

Nele: Ik zie wie je bedoelt.

Bernadette: Ik kan 't geloven, ik ben niet van gister. Raad eens hoeveel hij wil betalen voor een foto van Ivan.

Nele: Met je dochter, allee met Sabrina ?

Bernadette: Ja in de kast met hun kleren aan ... de kapstok.

Nele: Veel.

Bernadette: Goed geraden ! En vind je dat niet, hoe zou 'k zeggen, bizar ?

Nele: Absoluut niet. Alle mannen zijn toch viespeuken of niet soms ?

Bart komt er summier aangekleed en afgepeigerd bij.

Nele: En ..?

Bart: Onverzadigbaar!

Bernadette: Volgens Nele zijn alle mannen viespeuken omdat ...

Bart: Zegt ze dat ?

Nele: Is 't misschien niet waar ?

Bart: Ik zou 't niet weten, ik doe het niet met mannen en jij wel.

Bernadette: Omdat Jim,

Nele: een vriend van Ivan,

Bernadette: een foto zou willen van een vriend stel in een kast.

Bart: Daar zakt mijn broek van af !

Nele: Ideaal ! Sorry, slip of the tongue.

Bart (tegen Nele): En jij Pikkepokke ?

Nele: Wat ik ?

Bart: Zo'n foto van ons beiden ?

Nele: Dag Bart, allee met sint-juttemis. Je weet dat ik je niets kan weigeren.

Bart: Eén van jou en Ivan dan. Ik zal niet kijken hoe je'r op staat. Alle mannen hebben toch een foto van hun vrouw op hun bureau.

Nele: Hij heeft er al één.

Bernadette: En sta je er een beetje smakelijk op ?

Nele: Langs mijn voordeligste kant.

Debbie komt er vrolijk bij.

Debbie: Zal ik mijn rok maar terug aantrekken ?

Bernadette: Boris is nog niet gepasseerd 't was godverdomme Jim.

Bart: Misschien mogen we nog terug naar de kast.

Debbie: Ah 'k heb ze alvast laten openstaan, kwestie van ze een beetje te verluchten.

Nele: 't Zou voor een fotosessie zijn.

Debbie: Voor een fotosessie ?

Bernadette: Die smeerlap wil een foto ...

Bart: van een stoeipartij in een kleerkast,

Nele: voor op zijn nachttafel.

Debbie: Wil hij mij als lustobject op zijn nachttafel ? Jim ?

Bernadette: Om zich af te trekken.

Debbie: Om ..?

Nele: Ja om er zich voor klaar te maken.

Debbie: Ah om mijn foto te bekijken. 'k Zou begot niet weten hoe je je voor zoiets klaarmaakt.

Bart: 'k Zal 't je bij gelegenheid eens uittekenen.

Bernadette: Godverdomme Debbie zoals je de poes te eten geeft.

Debbie: Ah zó, 'k had het kunnen weten !

Bernadette: En krijgt ze dikwijls te eten ?

Debbie: Twee keer per dag.

Bart: Niet meer ? 'k Dacht het al.

Debbie: Is dat dan niet genoeg?

Bart: Voor de ene poes niet, voor de andere wel.

Belgerinkel.

Bernadette: Jim.

Debbie: Jezus Maria mijn Jimmeke. (Tegen Bart.) Kom haast je dat ik een beetje deftig op die foto sta.

Bart: Zedig lachend of kreunend ?

Debbie: Doe maar kreunend,

Nele: "k Laat hem binnen.

Bernadette (alleen achtergebleven): Debbie de domme geit heeft het niet door dat je aan zo'n pose een flinke stuiver kunt verdienen en Bart is al niet veel beter. De flierefluiter weet niet dat ik hem voor Ivan laat doorgaan. En wat gezegd van Nele ? Ze vindt het evident dat Jim veel geld over heeft voor een compromitterende foto van Ivan met Sabrina, normaal als ze zijn minnares is, maar ze speelt het spel mee als ik Debbie en Bart vertel dat Jim hen op de foto wil, begrijpe wie kan. Ik alvast niet. (t Duurt daar zo lang aan de deur. Geen twijfel mogelijk, Jim is ze eens ferm aan 't aftasten.

Maar eindelijk zijn ze dan toch daar.

Nele (verward): Je kent Jim.

Jim: Een goeie vriend.

Nele: Van Ivan welteverstaan.

Bernadette: Heb je me al gezegd. En kus je ze allemaal op de mond zijn goeie vrienden ?

Nele: Ik ?

Bernadette: Ja, jij zijn vrouw. Je bent toch zijn vrouw ?

Nele: als 't homo's zijn niet.

Jim(wrijft zijn mond schoon) : En aangezien je 't aan mij ziet ...

Nele: dat hij valt voor 't schone geslacht, 't onze,

Jim: heeft ze me eventjes met de lippen begroet, voilà.

Bernadette: Eventjes ?

Jim: Zalig toch de vluchtige kus van de vrouw van een vriend. Daarvoor alleen heb je vrienden nodig.

Nele: Jonas een andere vriend van Ivan ...

Bernadette: Hetero of homo ?

Nele: Oordeel zelf maar, Jonas bakt het nog bruiner. Als je wil weten of je vriend een echte vriend is, slaap dan met zijn vrouw.

Bernadette: Zegt hij dat ?

Nele: Ja en nu komt het.

Jim: Als hij je afmaakt, ben je 'r gelukkig van af,

Nele: als hij 't je vergeeft, is't een echte vriend.

Bernadette: Als ik goed geluisterd heb gaan de vrouwen in de vriendenkring van Ivan van hand tot hand.

Nele: Niet allemaal. Je zult helaas altijd vrouwen vinden die principes aanhangen die hun tijd hebben gehad.

Bernadette: Je zult als man zo'n exemplaar tegen 't lijf lopen, een regelrechte ramp.

Jim: De wereld zit raar in mekaar, je hebt vrouwen met trajectcontrole van hun kuspatronen,

Nele: maar gelukkig ook andere met een afwijkend kusgedrag.

Sabrina (in kamerjas) komt er mistroostig bij.

Sabrina: Ik zal maar met de deur in huis vallen, ik pas voor een job als huishoudhulp.

Bernadette: Maar kindje toch ! Waar zijn je gedachten ?

Nele: 't Verwondert me niet. Je mikt op 't bed van de baas. Geef het maar toe.

Sabrina: Ik ben van gedacht veranderd.

Bernadette: Van gedacht veranderd ? Maar Sabrina toch, zo werkt dat hier niet.

Jim: Laat me eerst nog een foto van u nemen.

Sabrina: Een foto van mij in mijn blootje in die kast ? Voor op facebook ? Vriendelijk bedankt.

Nele: Ik schaam me in je plaats. Vind je niet dat dat nu eens 't minste is dat je voor mij, de bedrogen echtgenote kunt doen?

Sabrina: Is er echt niets anders ..?

Bernadette: Nee. Wie zijn gat verbrandt moet maar op de blaren zitten.

Sabrina: Merci ! (Tegen Nele.) En hebt u veel van deze macabere souvenirs ?

Nele: 't Zijn je zaken niet. Niet alleen zet je mijn leven op zijn kop met je liederlijk gedrag,

Jim: maar je zou ook nog willen weten of Nele een fotoalbum bijhoudt van Ivans fratsen !

Nele: Ze mag het weten, 't is nee.

Sabrina: Ik ben van gedacht veranderd.

Jim: Alweer ?

Sabrina: Die foto, maak ze maar.

Bernadette: Voor niks ?

Sabrina: Ja. 't Is niet omdat mijn moeder me als een bron van inkomsten ziet dat ik voor een simpele naaktfoto aan de kassa wil passeren.

Jim: Niets is zo afschuwelijk als vrouwen die in vrouwen handelen.

Nele: Niets, tenzij mannen.

Sabrina: Pijp ik hem ? Pijp ik hem met tegenzin ?

Nele: Als 't niet te merken is die tegenzin, graag.

Jim: Als de passie er uit, ik bedoel er af druipt.

Sabrina: Ivan moet dan wel mee willen. Stel je voor dat hij hem niet recht krijgt.

Bernadette: Hein, dan ben jij 't kind van de rekening.

Jim: Wij ... allee Nele.

Nele: Je moeder bedoelt dat jij dan de pineut bent, de verantwoordelijke voor 't fiasco.

Sabrina: Laat mijn moeder er alstublieft buiten.

Bernadette: Ja wat komt die hier doen ?

Jim: 'k Vraag het me ook af.

Nele: Ik ook tenslotte.

Bernadette: Op je leeftijd zou je hoedanook mogen weten wat je in dat geval te doen staat.

Sabrina: 'k Ben nog jong. Echt veel heb ik nog niet meegemaakt.

Jim: En dan ? Jong zijn is een troef die je vandaag moet uitspelen,

Nele: in die kast. En na de foto heb je tijd zat om rustig oud te worden.

Jim: En als 't eenmaal zo ver is, is de foto 't beste bewijs om je kleinkinderen te overtuigen dat je ook jong geweest bent.

Nele: Ze zullen 't amper kunnen geloven, jij met Ivan de baas van "Trumps and Trade".

Sabrina: Oma toe vertel eens hoe je de motherfucker op toerental hebt gekregen.

Bernadette: heb j' hem ge ...of ge ..? 't Moet echt niet fameus geweest zijn dat je hem niet aan de haak hebt geslagen.

Sabrina: De jeugd van overmorgen !

Bernadette: Godverdomme, allemaal junkies !

Jim: Tja ...

Nele: Vreselijk !

Jim: Ik heb de oplossing, steek ze in een weeshuis of in een doos zonder adres op.

Nele: Ocharme ! Ze moet gewoon de pil nemen tot een jaar of 60.

Bernadette: Trek je plan, hoedanook trek je plan. 't Bijzonderste is dat je geen junkies op de wereld zet.

Nele: Absoluut.

Bernadette: En kindje denk eraan, goeie raad is goud waard.

Sabrina: Ja mama, een waarheid als een koe. Schiet ze maar op me af zolang je voorraad strekt.

Bernadette: En houd nu eens op alles wat ik zeg in 't belachelijke te trekken.

Sabrina: Ja mamaatje maar dan zul jij moeten ophouden voorwendsels te zoeken om me af te tuigen.

Nele: Doet ze dat ?

Sabrina: Ze geneert zich voor niks mijn moeder.

Jim: Is't waar ?

Sabrina: Nee 't is gelogen.

Bernadette: En waarom ?

Sabrina: Daarom.

Nele: Tegen mij mag je 't zeggen.

Jim: Ja Nele is de trouwste ruimdenkendste echtgenote die ik ken.

Sabrina: En hoe goed ken je ze ?

Jim: Ik ?

Sabrina: Ja slaap je 'r mee ?

Nele: Nee maar je mag het weten, hij zou wel willen.

Sabrina: Logisch. Ivan doet het allee deed het met mij en dus zag de opportunist hier de kans schoon om te trachten hem van 't zelfde laken een broek aan te passen.

Nele: Daarom loopt hij mijn deur plat !

Bernadette: Had je 't niet beet ?

Nele: Jawel maar ik heb er mijn plezier in hem af te schepen.

Sabrina: Als ik goed volg mag hij alleen een min of meer scabreuze foto maken van uw man en zijn ex-lief.

Nele: Als je hun avances afwijst moet je mannen met iets troosten.

Jim: En aangezien ik met weinig kontent ben ...

Sabrina: En ik ben een kip zonder kop als ik niet beet heb wat jullie van plan zijn.

Bernadette: Ik hoor Ivan. Waar verstoppen we Jim ?

Sabrina: Of verstoppen we hem niet de vriend van Nele die mij als fotomodel wil ?

Nele (tegen Jim): In de keuken vlug.

Als Jim in de keuken is komt Ivan erbij.

Hij is piekfijn aangekleed en klaar om
met Debbie te vertrekken.

Sabrina: 't Was heet in die kast, broeierig heet en dus zal ik het je maar vergeven dat je naast mijn jeugdig lichaam,

Bernadette: en op de koop toe bloot...

Sabrina: bent ingedommeld met je handen als schild voor je kruis.

Nele: Is't waar lieveling ? Hoe schattig !

Ivan: Geloof dat kreng niet. Je gelooft ze toch niet ?

Nele: Nee maar 't knaagt aan mij dat ik niet weet of je niet iets met haar geprobeerd hebt. In die zwoele atmosfeer zou 'k het je misschien nog vergeven ook.

Bernadette: Is dat niet lief ?

Ivan: Niks. Niks heb ik geprobeerd, dien emmer was er teveel aan.

Sabrina: Klopt. Niks komma niks komma niks. Welke emmer ?

Nele: En ik zou je maîtresse moeten geloven. 'k Dacht dat ze liegt dat ze 't zelf gelooft.

Sabrina: 't Kreng krabt ook en bijt als 't nodig is.

Bernadette: Maar deze keer was't niet nodig.

Sabrina: Nee 't beest in zijn blik was foetsie.

Ivan: 'k Heb mijn bekomste.

Sabrina: Jij niet alleen. 't Enige dat mij nog zou plezier doen is ...

Ivan: Mij dat ik je nooit meer tegen 't lijf loop.

Nele: O na al 't plezier dat je met haar hebt gehad.

Ivan: Ik ? Peanuts, minder dan niks.

Sabrina: Orgasmes aan de lopende band.

Bernadette: Hij ? Bravo kindje bravo !

Nele: Wat was 't nu feitelijk, minder dan niks of de hemel op aarde ?

Ivan: Een ramp, een regelrechte ramp. Een kolossale vergissing die 'k me levenslang ga beklagen.

Sabrina: O !

Ivan: En wat me nog 't meest pijn doet is dat ik je gekwetst heb door met dat schepsel aan te pappen.

Bernadette: "Met dat schepsel", wat bedoelt hij daarmee ?

Sabrina: Met dat jong lekker stuk.

Bernadette: Ah de schellen vallen eindelijk van zijn ogen !

Nele: Spons erover op één voorwaarde ...

Ivan: Oké.

Nele: Dat ik je met Sabrina, allebei poedelnaakt in die kast, een bezoekje mag komen brengen.

Ivan: Om me in mijn adamskostuum de levieten te komen lezen.

Sabrina: Ja en om ons te fotograferen terwijl we aan 't vrijen zijn, zogezegd aan 't vrijen.

Ivan: Maar ...

Sabrina: 't Kreng gaat er ons mee chanteren.

Ivan: Ja of wat dacht je ?

Nele: Allee allee 't is toch niet omdat ze "de boekskes" leest dat ze de zeden en gewoonten van de afgebeelde strippende figuren zomaar klakkeloos gaat overnemen.

Sabrina: Welke trut leest er hier dat soort literatuur ?

Ivan: "Trut" is 't woord dat ik zocht.

Nele: Geen chantage, ik heb de oplossing.

Bernadette: Hup faldera we zijn er uit.

Nele: Ik zoek me op straat een fotograaf van onbesproken gedrag die de klus wil klaren.

Sabrina: Joepie , ik weet hoe hij heet.

Ivan: Zwijg hoerenjong.

Bernadette: Wat ? Wat zeg je ?

Ivan: Sorry ik ben mezelf niet meer. 't Komt door de wonde aan mijn plasserke ai oei ai.

Bernadette: Allee 't is goed voor één keer en nu alletwee die kast in vooraleer ik in een franse koleire schiet.

Nele (tegen Ivan): Toe schat 5 minuutjes maar en daarna prepareer ik je je lievelingsgerecht.

Bernadette: Stierenkloten à la flamande.

Ivan : 5 minuutjes ? Da's gemakkelijk gezegd. Je moet die fotograaf nog gaan zoeken.

Nele: 'k Heb een plan.

Sabrina: Ik zou eerst nog een tussendoortje kunnen gebruiken.

Nele: Welk tussendoortje ?

Sabrina: Een stuk Pont l'Evêque, Munster is ook goed.

Nele: Daar doe'k niet aan mee. 'k Moet de frigo nog kunnen opentrekken zonder dat ik flauwval.

Sabrina: En ik wou hem net van zijn stokje zien gaan als zijn lippen op weg zijn naar de mijne.

Ivan: Niet dus 'k Ben niet gek.

Nele: Ruzie is nu uit den boze. Met een foto van twee blote kemphanen die mekaar rauw lusten ben ik niks.

Ivan: 'k Zal aan iets vrolijks denken schat, beloofd.

Bernadette: Aan een mop van Geert Hoste.

Sabrina: En ik aan een charmante man die 'k vandaag voor 't eerst heb ontmoet.

Nele: Hier ?

Sabrina: Ja en aan de dag zoals ik me hem had voorgesteld.

Nele: Met Ivan, en hoe was dat ?

Bernadette: Neukend met je schatje van een huishoudster in de meest acrobatische standjes.

Nele: Met Ivan ?

Bernadette: Ja je ging toch weg zijn voor 2 dagen.

Ivan: Ik ga hier geen woorden aan vuil maken maar wacht eens even.

Bernadette: Heeft "meneerke vluggerdje nog problemen of zoekt hij er ?

Ivan: Wie garandeert me dat de wildvreemde man die me in die kast gaat vereeuwigen,

Sabrina: in mijn armen of in iets anders,

Ivan: niet onder 1 hoedje speelt...

Sabrina: met mij. Weet u het soms mevrouw, u die ik tot spijt van wie me benijdt afschuwelijk in uw vrouwzijn heb vernederd ?

Nele: Ivan en ik beginnen aan een nieuw hoofdstuk en die foto genomen door Jan, Piet of Klaas ...

Sabrina: of Jim,

Nele: zullen we op de plaats van de ramp voor onze relatie vastspijkeren als teken van berouw.

Ivan: In de kast, volledig akkoord.

Nele: En waar nog, waar heb je me nog horens laten dragen ?

Sabrina: Letterlijk overal, 't spijt me.

Nele: 't Doet er niet toe. We dupliceren de foto zoveel als nodig ...

Sabrina: en spijkeren er één vast op elke boom in 't bos, in de lift naar zijn kantoor, in de drie toiletten ...

Ivan: in de krantenwinkel, bij de bakker, bij de kapper. Je weet toch dat ze liegt.

Nele: Niet met zekerheid maar ik vermoed dat er te veel bomen staan in dat bos.

Bernadette: Ik vrees dat we nooit echt zullen weten hoeveel van die stomme bomen je vent heeft overgeslagen.

Sabrina: Ik heb er mij al bij neergelegd.

Nele: Bij allemaal ?

Sabrina: Ik wou zeggen dat we 't nooit echt zullen weten omdat hij me ...

Bernadette: ondersteboven hield ?

Sabrina: effectief, begin zo maar eens bomen te identificeren. Da's echt niet te doen.

Ivan: Ik pleit schuldig voor één boom. De overige bomen heeft ze ondersteboven zien passeren met het beweeglijkste orgaan van iemand anders tussen de benen.

Nele (tegen Sabrina): Ik ben geneigd hem te geloven, Ivan haat bomen.

Sabrina: Niet met mij erin, allee eronder en als hij nu zegt dat 't kreng liegt ...

Ivan: Ja en 'k weet wat ik zeg, je hangt van leugens aaneen.

Sabrina: dan geloof je je eigen leugens.

Bernadette: Er wordt hier wat afgelogen. Je moet er niet aan twijfelen er zijn alweer verkiezingen op komst.

Nele: Eén leugen kan er nog bij, een leugen om bestwil, ik ga nu op zoek naar een fotograaf. (Nele naar buiten.)

Ivan: Wat bedoelde ze met die leugen om bestwil ?

Bernadette: Jij bent er al 'k weet niet hoelang mee getrouwd. 't Wordt godverdomme hoog tijd dat je je vrouw echt leert kennen i.pl.v. hele dagen te hoereren met andermans kinderen.

Sabrina: Kom rampetamper we gaan die kast opzoeken. Begin maar al aan Geert Hoste te denken.

Ivan (gelaten) : Het zij dan maar zo.

Sabrina: Kom voor 't goeie doel zal het me wel nog één keer lukken je pik recht te krijgen.

Als Sabrina en Ivan vertrokken zijn verlaat

Jim zijn schuilplaats in de keuken.

Jim: En ?

Bernadette: 't Ziet er goed uit maar 'k heb er wel een paar vloeken moeten voor aftrekken.

En hier komt Debbie (in ondergoed)

Debbie: Maar enfin hoe zit dat hier, ik kan me niet blijven aan – en uitkleden !

Jim: Doet Bart dat dan niet ?

Bernadette: We wachten alleen nog op Nele, een beetje geduld.

Jim: Ze kan elk ogenblik hier zijn. Ze is op zoek naar mij.

Bernadette: Hoewel ze hem zelf een schuilplaats heeft gezocht.

Debbie: De logica is hier ver te zoeken maar in mijn positie in die kast ben ik wel verplicht je te geloven.

Jim: C'est ça. Kom volgende keer maar in je blootje tot hier.

Debbie: In ..?

Jim: Om 't je gemakkelijk te maken.

Debbie: O daarom.

Bernadette: Dacht je misschien aan iets anders ?

Debbie trekt haar schouders op en verdwijnt.

Jim: 'k Zal Nele dan maar gaan halen.

Bernadette: Pak ze maar eens goed vast in de inkomhal.

Jim: Zou 'k het riskeren ?

Bernadette: 't Is 't overwegen waard.

Jim: Oké, wie niets waagt niets wint.

Bernadette: Tot straks.

Als Jim weg is haalt Bernadette zich een glas en een flesje frisdrank

In de frigo, ontkurkt het flesje en schenkt het zich in.

Ze heeft nog net de tijd om een slok te drinken en dan gaat de bel.

Bernadette: Ik laat ze bellen. We zijn hier met volk genoeg. Alle kasten zitten vol en trouwens Nele en Jim kunnen zo terug zijn en daarenboven weet ik niet ... (als de beller aandringt laat ze hem grommelend binnen, 't is Herman.)

Herman: Ik ben een medewerker van Ivan. Mijn probleem is de niet –aangekondigde treinstaking in Frankrijk. Als ik zelf de wagen neem kan ik het dossier niet nog een laatste keer grondig bestuderen.

Bernadette: Wat u op de trein wel zou gekund hebben.

Herman: Precies en een grondige dossierkennis is een sine qua non voor een correcte afhandeling.

Bernadette: Wat u nodig hebt is een chauffeur.

Herman: Inderdaad en Debbie kent de porte de Sèvres en de omgeving van het HECP, het Hôpital Européen Georges-Pompidou op haar duimpje.

Bernadette: Is 't waar ?

Herman: Ja. Ze heeft namelijk nog op het secretariaat van Boucicaut gewerkt.

Bernadette: Vandaar ...

Herman: Niet in de Bon Marché maar in één van de vroegere OCMW –ziekenhuizen vóór de fusie.

Bernadette: Was dat niet in 't 16de ?

Herman: Nee in 't 15de, rue de la Convention.

Bernadette: En dus zou Debbie ..?

Herman: Ja maar liefst met haar rok aan.

Bernadette: O, Nele heeft hem ... zijn ze zo preuts die Parijzenaars ?

Herman: Heeft z' hem gepast die rok ?

Bernadette: Effectief, gepast is 't juiste woord.

Herman: Om te weten of hij haar paste.

Bernadette: U hebt het geraden.

Herman: En past hij haar ?

Bernadette: Of hij haar past ? Min of meer zeker.

Herman: Oef !

Bernadette: Oef ?

Herman: 'k Had al schrik dat hij Nele als gegoten zou gezeten hebben en ze'r haar zinnen zou op gezet hebben.

Bernadette: Zij ? Pft.

Herman: Een geluk bij een ongeluk.

Bernadette: Zeg dat wel ! En wat was het ongeluk ?

Herman: Die treinstaking.

Bernadette: Juist

Herman: Zou u Debbie , in de badkamer veronderstel ik ...

Bernadette: Ja in de buurt.

Herman: haar haar anatomie verhullend kledingstuk willen terugbezorgen en haar op de hoogte brengen, nood breekt wet, dat ik ze opvorder in de functie van chauffeur,

Bernadette: om u naar Parijs te brengen.

Herman: Ja stante pede.

Bernadette: 'k Ga zien of ik ze kan uiteenkrijgen.

Herman: Uiteenkrijgen ?

Bernadette: Ja de deur zit nogal raar ineens maar 'k heb een idee, 'k roep "fotograaf".

Herman (terzijde): Als die deur zo opengaat word ik hetero.

Vóór Bernadette op zoek gaat naar Debbie ...

Herman: Zou'k niet beter een handje toesteken ?

Bernadette: Waarom niet als u de chauffeur wilt helpen om zich aan te kleden.

Herman: Goeie genade nee.

Als Bernadette met de rok van Debbie onder de arm
vertrokken is komen Nele en Jim welgezind binnen.

Nele: Ah Herman, Ivan nodig ?

Herman: Allermint mevrouw, maar ...

Nele: Zeg maar Nele.

Herman: 'k Vroeg me af of Debbie in de mogelijkheid is om me met de wagen naar Parijs te brengen.

Nele: Zeg me niet dat de Fransen alweer in staking zijn !

Herman: De treinen alvast, 3 keer helaas maar ...

Jim: Bernadette, heeft ze 't nodige gedaan ?

Herman: Absoluut absoluut. Als ik alles goed begrepen heb zit Debbie ergens vast in de buurt van de badkamer.

Nele: 'k Zie waar. 't Is niet de eerste keer dat zoiets hier gebeurt.

Herman: Waarachtig ?

Nele: Ontegensprekelijk.

Jim: Allerwaarachtigst, ik kan het bevestigen.

Herman: Geen nood, Bernadette beweert dat ze weet hoe ze Debbie kan ontzetten.

Nele: Ah , dan weet ze meer dan ik.

Herman: Als 't u gebeurt moet u gewoon roepen: "fotograaf".

Jim: Waarachtig ?

Herman: Hebt u ook uw twijfels ?

Jim: Nee eigenlijk niet. 't Is een beproefd recept om ontblote vrouwen uit hun tent te lokken.

Herman: Zonder onderscheid des persoons ?

Jim: Des wie ?

Nele: Nee nee mij krijg j' er zo niet uit, integendeel.

Jim: God Almachtig !

Nele: Hij ook niet. En daarenboven maak ik zelfs geen plannen om ooit, waardanook en met wiedanook, bloot dan wel aangekleed, in één of andere kast te gaan zitten.

Herman: In een kast, zit ze in een kast ?

Nele: Bij wijze van spreken.

Jim: Vast als in een kast. Kunt u zich dat voorstellen ?

Herman: Onvoorstelbaar en geen oase in de buurt !

Nele: Zelfs geen leidingwater.

Jim: Zover je kunt zien, niks dan kleren en geen urinaal om in te plassen.

Nele: Stel je voor dat je toch moet plassen wat dan ?

Herman: Ik ? Ik kruip er niet in, in die kast, net zo min als u mevrouw Nele.

Jim: Nele, niet mevrouw Nele.

Nele: Ja, ik ben geen hoerenbazin.

Herman: Neemt u me alstublieft niet kwalijk. Die staking en Debbie die misschien wel haar grote boodschap moet doen in die kast waarin ze vastzit, stellen mijn zenuwen danig op de proef.

En eindelijk is Bernadette terug maar zonder Debbie.

Bernadette: 'k Weet echt niet met wat ze bezig was.

Jim: Was 't er aan 't stinken ?

Bernadette: Nee maar ...

Herman: Godzijdank.

Bernadette: 'k heb wel 10 keer moeten roepen eer ze een teken van leven heeft gegeven.

Nele: Dan weet ik waarmee en met wie ze bezig was.

Jim: Met Bart, je ex-lief.

Nele: C'est ça.

Herman: En waar zit ze nu, Debbie ?

Bernadette: In de douche.

Nele: En Bart ?

Bernadette: Aan 't nahijgen op de rand van 't bad met een zwoele blik op de billen van Debbie.

Herman: 't Is niet waar, op de billen van mijn chauffeur.

Bernadette: Je moet weten dat ze in die kast, in een benepen positie, letterlijk opeenzaten.

Jim: 'k Kan 't me voorstellen.

Herman: 'k Mag er niet aan denken, Debbie ongerokt en ongewild verwickeld in dat soort van primitief libertijnse promiscuïteit ...

Jim: tijdens de kantooruren alstublieft !

Bernadette: Godverdomme ! Zoals de moeder van Sabrina zegt.

Nele: Of met de woorden van de dochter van Beloy: Amai, A-mai !

Herman: Sabrina ?

Nele: De ...

Jim: Een ogenblik, ik ben zo terug.

Nele: Jim is een meester in het vastleggen van knusse huiselijke taferelen,

Bernadette: in een ongedwongen familiale sfeer, als je begrijpt wat we bedoelen ?

Herman: Ik heb de indruk van wel.

Nele: Waarachtig ! Laat eens horen.

Herman: Met uw welnemen mevrouw, Ivan aai lief poesje aan 't spelen met u.

Bernadette: Of met 't poesje van de buurvrouw.

Jim (erbij gekomen met de foto, de drie rond hem): Of met dat van Sabrina.

Herman: Wablieft ? Aai lief poesje aan 't spelen in hun blootje. Sapperdekriek !

Nele: Ja, gezellig toch !

Tweede bedrijf.

We zijn inmiddels een jaar verder later. De “bedrogen echtgenote” Nele is gescheiden van Ivan met onderlinge toestemming. Bij de verdeling van de onroerende eigendommen heeft ze ondermeer de hand kunnen leggen op de gemeubelde gelijkvloerse flat waar het stuk zich afspeelt. De zwoele foto in de kleerkast heeft vanzelfsprekend een beslissende rol gespeeld bij de onderhandelingen gevoerd door haar door de wol geverfde advocate. Bij aanvang van het tweede bedrijf is Nele in haar woonkamer in gesprek met Bernadette, een vriendin om op te bouwen die zich in 't eerste bedrijf liet doorgaan voor de moeder van Sabrina.

Nele: En ga je nog terug ?

Bernadette: Naar Nieuw-Zeeland ?

Nele: Ja.

Bernadette: Da's niet onmogelijk en in afwachting eet ik anderhalve kiwi per dag.

Nele: Van kiwi's gesproken, weet je waar er massa's groeien ?

Bernadette: Aan 't Garda Meer. En weet je waar ik nu echt veel moeite mee heb ?

Nele: Met het schillen van die kiwi's ?

Bernadette: Met mijn taalbeheersing.

Nele: Jij ?

Bernadette: Ik vloek nog regelmatig zoals toen ik hier ...

Nele: met brio de rol speelde van de zogezegd verloederde moeder van Sabrina nu al weer een jaar geleden.

Bernadette: Ja de rector heeft er mij onlangs op aangesproken.

Nele: Echt waar ?

Bernadette: Nee maar 'k voel dat 't niet meer te lang gaat duren. Apropos ik slaap met Bart en volgens hem ...

Nele: 'k Weet het. 'k Sta nog bij hem in 't krijt ...voor zover je bij vrienden kunt in 't krijt staan. Ziet hij Sabrina nog ?

Bernadette: Ik zou 't niet weten.

Nele: Vraag het hem bij gelegenheid, een mens weet nooit genoeg.

Bernadette: Nooit. En wat is 't plan deze keer ?

Nele: Ik ben aan 't puzzelen. Puzzelen is een volmaakt tijdsverdrijf voor een alleenstaande vrouw. Of heb je iets beters voor mij ?

Bernadette: 'k Heb je vorige week vanop een afstand gezien in 't park met kinderen.

Nele: Die van Tessa.

Bernadette: Van Tessa. Heb je 't op haar man gemunt ?

Nele: pft ! 't Mag ook niet te gemakkelijk zijn hé. 'k Ben verliefd.

Bernadette: Op Pikkepokke ?

Nele: Op Roel, Tessa's broer.

Bernadette: En hij niet, niet op jou.

Nele: Hij smoor en ik ...

Bernadette: Jij zoals gewoonlijk, berekend.

Nele: Trouw ik met hem ?

Bernadette: Trouwen ? Direct het grof geschut. Tegen mij mag je 't zeggen ...

Nele: of je me eerlang aan een gunstige scheidingsregeling zult mogen helpen ?

Bernadette: Ja.

Nele: Waarom niet ? Ik neem altijd 't voortouw als je dat niet doet kom je op 't onverwachts thuis en er ligt een soort Sabrina in je bed.

Bernadette: Zei je op 't onverwachts ?

Nele: Ja op 't onverwachts voor hem en voor haar, voor de stommerik en zijn sekspop.

Bernadette: En wat doen we met je eigen minnaar, Jim ?

Nele: Jim heb ik gebruikt maar niet meer dan hij mij.

Bernadette: Daar ben ik nog zo zeker niet van. Mannen hechten zich aan ons.

Nele: Misschien maar dan als roux aan oude braadpannen.

Bernadette: En 't streelt hun ego als ze vastgeklit aan hun oude braadpan over 't marktplein paraderen.

Nele: Niet met mij.

Bernadette: Wacht maar ! Op een dag kruis je wel eens 't pad van een man die je meer zult liefhebben dan jezelf.

Nele: Vergeet het maar.

Bernadette: En wie weet slaat hij dan wel munt uit jou.

Nele: Dat zou nog eens boffen zijn, een man die me iets kan bijbrengen. Nu ben ik altijd weer de les van hun leven.

Bernadette: Een dure les.

Nele: 'k Ben niet op zoek naar schooiers vandaar ! Maar 'k heb er geen bezwaar tegen dat ze'r warmpjes inzitten.

Bernadette: Dat heb ik al gemerkt.

Nele: Vrouwen geven uit wat ze verdienen en 't is nu eenmaal zo dat de meeste mannen daar moeite mee hebben.

Bernadette: Resultaat, ze worden rijker, alsmaar rijker, tot de dag dat ze je tegenkomen.

Nele: Ik pluim ze niet de eerste dag. Eerst onderga ik gedwee gedurende zoveel maanden of jaren,

Bernadette: tot ze een maîtresse nemen,

Nele: ja, hun ongebreidelde driften, niet zonder hevige niet-geveinsde migraine.

Bernadette: Dat komt er van als je 'r zo sexy bijloopt, je reinste uitlokking.

Nele: Merci ! 'k Moet mezelf nog kunnen bekijken in de spiegel ook.

Bernadette: Spiegeltje, spiegeltje aan de wand wie is 't gevaarlijkste vrouwtje van heel het land ?

Nele: 'k Weet wat ik nodig heb, een man rechttoe rechtaan die daags na zijn huwelijksnacht een onverzadigbare sekspop in huis neemt, maar die deugd staat niet op mannen hun gezicht te lezen.

Bernadette: Ik weet waarom, de loeders veinzen geduld omdat ze vrezen dat je naar een geduldig stuk man op zoek bent.

Nele: Wij veinzen, zij veinzen.

Bernadette: Wij allemaal ? Zij allemaal ?

Nele: Wat mij betreft ja, “de wereld is nu eenmaal een schouwtoneel, elk SPEELT zijn rol en veinst helaas zijn deel.”

Bernadette: Helaas ?

Nele: Ja ik zou ook liever klaarkomen zonder te veinzen terwijl ze hun ding doen.

Bernadette: Daar geloof ik nu eens geen iota van.

Nele: Nee ?

Bernadette: Jij wel ?

Nele: Eigenlijk ook niet, veinzen is mijn tweede natuur als 't al niet mijn eerste is.

Bernadette: 'k Ben weg. (Kust Nele.) 'k Zal maar veinzen dat ik je geloof.

Nele: Doe maar als 't toch geveinsd is.

Als Bernadette vertrokken is, komt Sabrina uit de keuken.

Sabrina: Ik een sekspop ? Weet je wat mijn echte moeder met je zou doen ?

Nele: Mijn ogen uitkrabben.

Sabrina: Zo goed zou je 'r niet vanaf komen.

Nele: Nee ?

Sabrina: 'k Vrees van niet.

Nele: En toch is ze ziende blind voor wat haar dochter uitspookt.

Sabrina: Bah verliefd worden op een rijke getrouwde schuinsmarcheerder is altijd beter dan je aan om 't even wie één keer per maand te verkopen.

Nele: Beter ? Beter voor wie ?

Sabrina: Voor je ego.

Nele: Tja daar heb j' een punt.

Sabrina: Twee. Want mijn moeder zou zich eventueel kunnen neerleggen bij 't eerste geval maar het besterven bij 't tweede.

Nele: Ik klaarde als studente de klus één keer per week en mijn moeder deed alsof zij me mijn eerste wagentje gekocht had.

Sabrina: Shit !

Nele: Is 't alles wat j'er van denkt ?

Sabrina: Eigenlijk denk ik dat ze in haar studententijd 't zelfde moet gedaan hebben.

Nele: Zij ?

Sabrina: Ja, hoe meer ik eraan denk, hoe zekerder ik ben.

Nele: Mijn eigen moeder ?

Sabrina: Ja. En zeg me niet dat je je ze vogelend niet kan voorstellen, ik jou ook niet. Maar vertel eens ...

Nele: hoe 't voelt als ik mijn oude klanten tegenkom ?

Sabrina: Ja spannend, alleen daarvoor zou 'k het een maand of twee willen doen.

Nele: Ze herkennen me niet meer tenzij ze doen alsof ...

Sabrina: een beetje zoals de pedofiele pastoor die halsoverkop 't andere trottoir opzoekt om zijn nu volwassen slachtoffer niet tegen 't lijf te lopen.

Nele: Ja precies zo.

Sabrina: En dus heb je nog met geen enkele van je diplomafinanciers gesproken ?

Nele: Ik zweer het.

Sabrina: Maar allee hoe kan dat nu ? 'k Weet het, ze hebben zich doodgeneukt.

Nele: Niet met mij.

Sabrina: Met een andere dan, krijgt dat voor ! 'k Zal 't maar liever niet proberen.

Nele: Een kadaver op je lijf, brr !

Sabrina: Misschien zijn ze ook allemaal dood van ouderdom. Hoe oud zijn ze die studentenhavereters ?

Nele: 50 60.

Sabrina: En hoeveel honderden heb je 'r zo over je edele delen laten lopen ?

Nele: Elk jaar 4 of 5, een twintigtal.

Sabrina: Altijd dezelfde neukgasten, een jaar aan een stuk door ?

Nele: Ja, waarom veranderen ?

Sabrina: Hoe is't mogelijk ?

Nele: Zij de vraag, ik het aanbod.

Sabrina: Ik bedoel dat ze bij jou terugkwamen.

Nele: 'k Vraag het me ook af.

Sabrina: Volgens mij moet je in je jeugd nog een lekker stuk geweest zijn.

Nele: Een groen blaadje maar ook niet meer dan dat.

Sabrina: Zoals ik nu of is 't groene er bij mij al af ?

Nele: Naar buiten niet, naar binnen wel vrees ik.

Sabrina: Perfect. De schijn telt.

Nele: Zo is dat.

Sabrina: Weet je wat ? Ik neem je mee naar 't college van professor Feuerball.

Nele: Mij ?

Sabrina: Ja 't wemelt daar van die vunzige geile bladeters die stiekem foto's trachten te maken onder onze rokken.

Nele: En lukt het hen af en toe om er iets origineels van te maken ?

Sabrina: Misschien herken je'r wel 1 of 2.

Nele: En wat dan als ik er 1 herken, wat dan ?

Sabrina: Wil je dan zijn reactie niet zien ?

Nele: 't Is niet omdat ik hem herken dat hij mij herkent.

Sabrina: Nee maar stel je voor ... stel je 't tegenovergestelde voor.

Nele: Om je plezier te doen allee.

Sabrina: Hij herkent je, trekt zijn stoute schoenen aan en doet een bod op je.

Nele: Maar ik sta helemaal niet in de aanbieding.

Sabrina: In de aanbieding of niet, we pluimen er één, de smeerlappen verdienen niet beter.

Nele: 't Is alleszins 't overwegen waard, ondertussen houd ik Roel aan 't lijntje. We doen het.

Er wordt aangebeld.

Sabrina: Zal ik hem binnenlaten ?

Nele: 'k Ben hem niet te verwachten en hij heeft de sleutel van de boetiek.

Sabrina: Ga dan zelf maar, misschien is't wel...

Nele (op weg naar de deur): één van mijn ex-klienten die vindt dat hij in de tijd teveel betaald heeft ...

Sabrina: of te weinig.

Nele (direct terug): 't Was een vergissing.

Sabrina: Hoe zag hij eruit ?

Nele: Zoals de vroegere vriendin van Jim.

Sabrina: Met de vriendinnen van je ex-vriend doen we niks. Wat wou ze ?

Nele: Weten wat ik niet weet, waar hij uithangt.

Sabrina: Iets wat je nog moet weten, je ex-klienten ...

Nele: Wat ze betaalden ?

Sabrina: Ja.

Nele: 5.000 fr. Voor een uurtje van 50 minuten.

Sabrina: Jesus da's meer dan 100 euro !

Nele: Veel meer.

Sabrina: Zoveel ! Maar dan zien ze toch direct dat je 't niet waard bent.

Nele: Bah geld heeft maar de waarde die je'r aan geeft, die ze'r aan geven, niet de waarde die op 't biljet staat.

Sabrina: En dus vroeg je maar genoeg in de hoop dat ze 't maar een peulschil zouden vinden.

Nele: Nee in de geveinsde wetenschap dat 't niks was.

Sabrina: Je deed gewoon of je voor die prijs een koopje was.

Nele: Precies tot ik het zelf ben gaan geloven en pas dan was ik er één.

Sabrina: Ze hebben je elke week beklommen voor een habbekrats en nu presenteren we hen de rekening.

Nele: Eentje. Eentje, als we 'r één vinden tenminste !

Sabrina: We vinden er één,

Nele: Zeker ?

Sabrina: Zo zeker als wat, al moesten we'r één uitvinden.

Nele: Heb ik dat goed gehoord ?

Sabrina: Ja een gluiperd die vroeg of laat toch in actie schiet maar voorlopig alleen de geur van de campus opsnuift.

Nele: Sukkel ! Te schuchter om de studentes te wijzen op de financiële waarde van hun spleet.

Sabrina: Te schuchter of te dom. Maar hoe ben je'r toe gekomen...

Nele: mijn mannen te gelde te maken i.pl.v. mijn diploma ?

Sabrina: Ja.

Nele: 'k Ben doodgewoon te lui om te werken.

Sabrina: Heb je nooit gewerkt ?

Nele: Mannen hun ding laten doen is dat dan niet werken ?

Sabrina: Nee als je niet meewerkt moet het zoiets zijn als gewerkt worden.

Nele: Dan heb ik nog nooit gewerkt.

Sabrina: Ah je wilde weten of ik Bart nog zie.

Nele: Ja dus. Maar eigenlijk vraag ik me af of Bernadette op de hoogte is.

Sabrina: Nee dus. Nog iets dat je wil weten ?

Nele: Of ik de morele plicht heb 't haar te zeggen ?

Sabrina: Ik zeg alles tegen mijn vriendinnen.

Nele: Werkelijk ?

Sabrina: Ja alles wat op mijn maag ligt .

Nele: Gezellig.

Sabrina: Vind je ?

Nele: Ja als zij 't zelfde doen.

De bel gaat.

Sabrina (kijkt op haar horloge): 't Is Bart.

Nele: Bart ? Vergeet het. Bart is nooit op tijd.

Sabrina: Wedden van wel. (Laat het bezoek binnen. 't Is Tessa.) Tessa is met de bof op schok.

Nele: 't Is niet waar ? Kyani of Yentel ?

Tessa (kust Nele): Kyani. Hij heeft koorts en keelpijn en zwellingen. Dr Rommens komt over een uurtje.

Nele: En voor je moeder heeft hij de bof.

Tessa: Ja ze is er zeker van.

Nele: Is hij dan niet gevaccineerd ?

Tessa: Toch wel maar hij heeft de herhaling nog niet gehad.

Nele: Als 't de bof is ondanks vaccinatie is 't gewoon brute pech of een stam die niet in't vaccin zat.

Sabrina: ik ben in principe safe. 'k Heb hem gehad toen 'k 13 was.

Tessa: Roel niet en je kunt wel denken dat hij ze knijpt.

Nele: Ocharme ! Als ik het goed begrijp ga'k hem enkele dagen niet te zien krijgen.

Tessa: 'k Vrees ervoor.

Sabrina: We hadden het zonet over hem.

Tessa: Waar 't hart van vol is loopt de mond van over.

Sabrina: Niewaar ! (Terzijde.) En als je 't overlopende speeksel emballeert krijg je zever in pakjes.

Nele: 't Is een cliché maar dat we mekaar een tijdje niet meer zullen zien kan onze liefde alleen maar sterker maken.

Tessa: Zo is dat.

Sabrina: En om haar zinnen te verzetten neem ik ze morgen mee naar het college van professor Feuerball.

Tessa: Goed zo. Alhoewel er volgens mij meer te beleven valt op een concert van Keith Urban dan op een college van professor Feuerball.

Sabrina: Urban hebben we niet bij de hand en Feuerball wel.

Tessa: Daarom, maar 'k verwed er mijn hoofd op dat je'r geen oude bekenden zult tegen 't lijf lopen.

Nele: Die kans is klein.

Sabrina: Welke soort oude bekenden ?

Tessa: Medestudenten van Nele die een oogje op haar hadden.

Nele: Ja en die blijven rondhangen zijn in de hoop dat ik mijn studies nog eens ga overdoen.

Tessa: Ik kan er niet van meespreken maar 't schijnt dat er op de campus onguere figuren rondlopen die studentes oneerbare voorstellen doen.

Nele: 't Is niet waar !

Sabrina: Wel waar. Ik sla elke dag 2 of 3 van dat soort voorstellen af,

Tessa: Zie je wel !

Sabrina: Maar gezien haar gevorderde leeftijd heeft Nele van die vieze pedofielen helemaal niks te vrezen.

Nele: Zeker ? Zeker dat ik geen enkel risico loop ?

Sabrina: Maar nee, je ziet er meer uit als mijn oma dan als mijn ma. Die kinderlokkers zien echt wel 't verschil tussen een onschuldig kind en een door de wol geverfd grootje.

Nele: Laat het ons hopen maar...

Tessa: Is er nog iets ?

Nele: Van de ene kant ben ik gelukkig dat ik er als een oma uitzie ...

Sabrina: om niet meer op seksorgieën te worden geïnviteerd.

Nele: Precies, maar van de andere kant ben ik het aan Roel verschuldigd om er zo jong mogelijk uit te zien.

Tessa: Mis. Mijn broer is nog nooit verliefd geweest op een jonge vrouw.

Sabrina: Altijd op ouwe tantes.

Tessa: Als knaap van 15 was hij al verliefd op zijn lerares van 45.

Nele: Van 45 ? Op een boogscheut van de menopauze ! Ik weet niet wat ik daar moet van denken.

Sabrina: Ik ook niet maar ik hoop dat hij in je armen niet aan haar denkt maar aan jou.

Tessa: Ach Roel is zoals alle mannen.

Sabrina: Zoals alle mannen ? " Salut en de kost".

Tessa: Nee, ik bedoel dat je toch nooit weet aan wie ze denken terwijl ze met je bezig zijn.

Sabrina: Stel je voor dat ze ondertussen aan Camilla denken !

Tessa: Parker Bowles ?

Sabrina: Ja, dat zou pas tragisch zijn.

Nele: Komisch tenzij je een authentiek monster bent.

Tessa: Je bedoelt zoals Lady Di ?

Nele: Ja met 1 oog, 1 tand en slangen in je 3 hoofden.

Sabrina: Kom nou, zo lelijk was ze nu ook weer niet. (Lachen tot ze'r bij wenen.)

Tessa: Ik stuur je een berichtje als dr. Rommens gepasseerd is.

Nele: Binnen een uurtje.

Tessa: Ja als ik weet wat er aan de hand is.

Nele: Een knuffel voor allebei.

Tessa: Ze zullen je missen.

Sabrina: Maak er twee van, twee voor Kyani en twee voor Yentel.

Tessa: Doe ik. Ik ken de weg.

Als Tessa vertrokken is maakt Sabrina
op haar beurt aanstalten om te vertrekken.

Sabrina: Tot morgen. Ik haal je op om 3 uur. Als Bart toch nog komt, stuur hem dan maar wandelen.

Nele: Zouden we beter niet nog een weekje wachten ?

Sabrina: Niks daarvan. Heb ik gedroomd of is er iets gevallen in de gang ?

Nele: 'k Ga kijken. Als ik niet terugkom ...

Sabrina: Ja wat dan ?

Nele: Dan is de flat van jou.

Sabrina (alleen): Een akkefietje bij de burens, een lichte aardschok of ... nee een overbezetting van de kast. Niet met mensen in hun paringsrituelen maar met meubelkevers zoals in die kast van Tante Fien. Die beestjes lokken mekaar door op het hout te bonzen, brr.griezelig.

Nele (terug uit de gang): 't Was die kopie van "Ondine" van Gauguin die naar beneden gedonderd is.

Sabrina: Ah ?

Nele: Beter "Ondine" dan "Eenden langs de waterkant".

Sabrina: Een geschenk misschien ?

Nele: Ja maar vraag me niet meer van wie.

Sabrina: Op mijn kot dondert er ook wel iedere dag iets naar beneden, ik ken dat.

Nele: Zonder dat j'ertegenaan loopt ?

Sabrina: Me dunkt.

Nele: Dan is 't op je kot erger dan hier.

Sabrina: Omdat er hier wel iemand ..?

Nele: 't Was Renzo.

Sabrina: En who the fuck is Renzo ?

Nele: Een schatje.

Sabrina: 'k Dacht dat je verliefd was op Roel.

Nele: Ook.

Sabrina: Op Roel, op Renzo en op wie nog allemaal ? (Kijkt onder de sofa.)

Nele: De wens van elke vrouw, verliefd, verloofd, getrouwd of niet soms ?

Sabrina: En dan ?

Nele: En dan gescheiden. Als alles naar wens verloopt tenminste.

Sabrina: Zoals mijn oma zegt, "een paard dat stormt en een vrouw die wil trouwen zijn niet tegen te houwen".

Nele: Hm !! Daar kan ik mij in vinden.

Sabrina: En ik begrijp dat je niet op één paard wedt ik wed ook niet op één paard.

Nele: Prima, maar opgelet, bij de pinken ben je nooit alleen.

Sabrina: 'k Kan 't me voorstellen.

Nele: Neem nu Renzo, hij ligt al in mijn bed en ik weet nog niet eens of hij daar wel op zijn plaats ligt.

Sabrina: En hoe is hij zover geraakt ?

Nele: In een porsche, een panamera turbo.

Sabrina: Hoeveel pk ? En is hij wel van hem ?

Nele: Gekocht, geleased of geleend, ik zou 't niet weten.

Sabrina: Of gestolen. That's the question, als je 't mij vraagt.

Nele: Gestolen ? Dat is echt vergezocht. Wie steelt er nu een porsche om in rond te toeren ?

Sabrina: Klopt. Dieven zijn beter af in een wagen van dertien in een dozijn.

Nele: En of !

Sabrina: Weet je wat, jij hebt aanbidders genoeg en ik zie een ritje in zo'n autootje wel zitten.

Nele: En dus wil je Renzo een tijdje van me lenen.

Sabrina: Lenen is 't juiste woord.

Nele: En als j'een blauwtje loopt ?

Sabrina: Ik ?

Nele: Ja iemand zoals Renzo die charme en dat soort porsche combineert heeft toch zowat elke vrouw die hij wil.

Sabrina : Reden te meer voor mij om de interactie tussen de charme van Renzo en zijn turbomodel te willen leren kennen.

Nele: Oké 'k haal hem erbij. Als hij met je weg is ...

Sabrina: kun je je voorbereiden op 't grote werk.

Nele: Waarom niet ? En dat is ?

Sabrina: De zoektocht naar één van je ex-klanten. Die smeerlappen betaalden cash veronderstel ik ?

Nele: Is 't zo dat we zo gaan terugvinden ? "Meneer u ziet eruit als een echte hoerenamateur, herinnert u zich mij als 18- jarig hoertje 22 jaar geleden ?"

Sabrina: Ssst !

Nele: Of "meneer u lijkt me het type dat de getarifeerde liefde hoog in het vaandel draagt, wilt u alstublieft met mij neuken?"

Sabrina: Sst ! De muren hebben oren.

Nele: Pft, wat blijft er over als je je jeugd verloochent !

Sabrina: Wacht dan tenminste tot ik 't effect van Renzo's bolide op mijn libido heb kunnen evalueren.

Nele: Begin je 't al een beetje te voelen ?

Sabrina: Mijn voorgevoel is dat ik ga liggen op 't ogenblik dat de motor aanslaat.

Nele (op weg naar Renzo): Je zou de eerste niet zijn.

Sabrina (alleen gebleven): Eigenlijk moet ik gewoon rechtop blijven zitten, de knieën angstvallig tegen elkaar en vooral de passanten niet nastaren zoals zij mij allee de slee met mij erin zullen nagapen. Eén ding staat als een paal boven water, als hij de panamera op een verlaten plekje parkeert dan kantelt de leuning van mijn passagierszetel automatisch naar achter en gaan mijn knieën op dezelfde manier uiteen. Tenslotte ben ik maar een vrouw zoals alle andere.

Nele: Dit is Renzo, de liefde van mijn leven. Alleen al als ik zijn voornaam uitspreek waan ik mij aan de kust van Positano.

Sabrina(schudt Renzo de hand): Aangename kennismaking. Ik ben Sabrina.

Renzo: Hallo.

Sabrina: Wat vind je van die liefdesverklaring ?

Renzo: Van die liefdesverklaring?

Nele: Ja of ben je beter gewend ?

Renzo: Ga nu niet kwaad worden schat, laat het me zo stellen, verliefden zijn gewonde dieren. Pas als ze van hun passie hersteld zijn, komen hun ware gevoelens voor elkaar naar boven.

Sabrina: En hoelang kan die herstelperiode duren ?

Nele: Passie geeft zin aan je leven. Je moet gewoon trachten er vooral niet van te genezen.

Renzo: Niet genezen van de liefde da's de kunst. Ik voel me bij Nele ongeneeslijk ziek.

Nele: En ik bij jou schat. Ik wil je mijn leven lang aan mijn ziekenbed.

Sabrina (terwijl Nele en Renzo hartstochtelijk kussen): c'est ça, ik zal de appelsienen brengen.

Renzo: De appelsienen ? Humor heeft ze genoeg je jonge vriendin.

Sabrina: Dat wel maar anderzijds is ze te bedeesd om 't je te vragen, ze zou graag ...

Renzo: een ritje maken in de porsche ? Geen sprake van.

Nele: En waarom niet ? Ze wil hem niet besturen, alleen meerijden ...

Sabrina: tot aan 't politiecommissariaat.

Renzo: Weer humor zeker ?

Sabrina: Zijn 't je vrienden niet, de flikken ?

Renzo: Nee.

Nele: 'k Kan 't geloven, stuk voor stuk nijdigaards omdat je toevallig in een mooiere auto rijdt dan zij.

Renzo: Je zegt daar zoiets en de nijdigste van allemaal zijn nog de wijkagenten per fiets.

Nele: En als je 'r nu eens mee in de richting van 't bos reed ?

Renzo: Ik rijd er in geen enkele richting mee.

Sabrina: Toe, tot aan mijn kot. (Fluistert iets in Renzo's oor en dan nog iets en dan nog iets.)

Renzo: Nee dank je.

Nele (tegen Sabrina): Wat heb je hem voorgesteld ?

Sabrina: O niks bijzonders.

Nele: Niks bijzonders ? Maar dan zou 'k je ook niet meenemen.

Sabrina: Echte mannen mogen me niet. Ik heb 't gevoel ...

Nele: Welke gevoel ?

Sabrina: dat ik nooit een man als Renzo ga vinden. Heb je geen prozac in huis ?

Renzo: Wat je kunt krijgen is een pak voor je broek. Dat is in jouw geval effectiever en in tegenstelling tot prozac werkt het van de eerste slag.

Nele: Maar lieverd zeg me niet dat j 'in staat bent om een jonge hulpeloze vrouw als Sabrina te slaan !

Renzo: Ik ? Bijlange niet tenzij als een vorm van stervensbegeleiding voor een terminale patiënte als al de rest toch boter aan de galg is geweest.

Sabrina: Maar een terminale vrouw blijft een vrouw. 't Is niet omdat ze terminaal is dat je ze moet doodslaan.

Nele: Integendeel.

Renzo: Van een pak voor de broek is nog nooit iemand gestorven. Het is zelfs de enige therapie waarvan je dat kunt zeggen.

Sabrina: Wat een beest je alternatieve therapeut, rijd er zelf maar mee mee.

Renzo: Wat een helleveeg je vriendin, ik wist dat ik ze niet mocht meenemen.

Sabrina: O!

Renzo: Om ze kwijt te raken was ik ongetwijfeld tegen de eerste de beste plataan gereden.

De bel gaat.

Sabrina: 't Zal Bart zijn.

Renzo (tegen Nele): Zal ik je met hem alleen laten ?

Nele (terwijl Sabrina de bezoeker binnenlaat): Er is maar één man op de wereld met wie ik alleen zou willen zijn en deze man heet Renzo.

Renzo: Dan moet je om te beginnen je opdringerige vriendin buiten gooien.

Bart (kust Nele): Wat is me dat daar voor je deur ?

Nele: Bart, dit is Renzo.

Bart: Is hij ..?

Sabrina: 't Heeft er alle schijn van.

Renzo: Ik ben Nele's verloofde.

Bart (schudt Renzo de hand): Haar verloofde ? Maar vent toch ! Allee proficiat !

Renzo: Allee merci.

Sabrina: 'k Zou zo graag een toertje gemaakt hebben...

Bart: in de porsche ? En heeft hij niet gewild ?

Renzo: Nee.

Bart: En waarom ? Waren haar schoenzolen vuil ?

Sabrina: 'k Zal 't je zeggen waarom.

Renzo: Luister niet naar haar, ze liegt.

Nele: Maar Renzo lieverd, ze heeft nog niets gezegd ?

Bart: Da's straf dat ! Kom Sabrina zeg het me stilletjes in mijn oor.

Sabrina doet in 't lang en in 't breed haar verhaal

en haar gebaren laten niets aan duidelijkheid te wensen over.

Bart: Krijg nu de bof. Wat een huichelaar. Pikkepokke toch waar ben je in godsnaam dat stuk onmens tegen 't lijf gelopen.

Sabrina: En 't is alles nog niet. (Breit nog een vervolg aan haar verhaal in Barts oor.)

Bart: In dat stuk auto van hem ?

Sabrina: Ja met zijn vieze vingers in mijn ...

Renzo (tegen Nele): Waar hebben ze 't over ?

Nele: Over de plaats waar je je aan Sabrina hebt vergrepen.

Sabrina: In die kutturbo.

Renzo: Maar je hebt er niet eens in gezeten stomme trut ! Je hebt het hier zelf nog gezegd. Nele weet perfect wat er gebeurd is.

Nele (tegen Renzo): Wil je misschien dat ik de beweringen van mijn vriendin in twijfel trek. Wat een verachtelijk wezen denk je wel dat ik ben ?

Renzo: Maar ...

Sabrina: Ik ben voor het leven getekend. Wat heeft er me toch bezielde om met die kinderlokker mee te rijden !

Renzo (tegen Nele): Zeg dan iets jij.

Nele: De feiten zijn helaas wat ze zijn. Als Sabrina klacht indient ...

Renzo: Klacht ?

Sabrina: Aanranding met geweld viezerik weet je wat daarop staat ? 'k Zal 't je zeggen, tussen 10 en 15 jaar.

Nele: Misschien iets minder omdat je spijtig genoeg meerderjarig bent.

Renzo: Ik heb de oplossing grapjassen.

Sabrina: Hij begrijpt het niet.

Renzo: We maken haar vlechtjes, doen haar een plooirokje aan, witte sokken en een wit slipje en voeren haar zo op in de rechtbank.

Sabrina: Je vergeet mijn lolly.

Renzo: Ah en we werken haar leeftijd drastisch naar beneden. Als ik zo de maximumstraf ontloop is de rechter mijn broer.

Bart: Weet je aan wie hij me doet denken ?

Sabrina: Nee, niet direct.

Bart: Aan mgr. Vangheluwe, die denkt ook dat dat maar een pekelzonde is, seks met kinderen.

Sabrina: En toch zie'k af van mijn klacht uit respect voor Nele.

Nele: Dankje liefje dankje.

Renzo (pathetisch): God-zij-dank ! (Zingt uit volle borst.) Al-lelujah allelujah allelujah.

Sabrina: Bakkes toe klotemgr., op één voorwaarde ...

Renzo: dat we 't nog eens overdoen.

Bart: Hou je smoel recidivist.

Sabrina: dat Bart 't nodige doet om verder onheil te voorkomen.

Renzo: Hij ? Hi hi !

Bart (haalt een knipmes boven): Ik weet wat me te doen staat. Wat kerf ik erin ?

Sabrina: Renzo the rapist.

Renzo: Kerf maar, kerf maar. Wat, in de panamera ?

Bart: Je mag kiezen parvenu in je slee of in je voorhoofd.

Renzo: Hier met dat mes. (Kwetst zich aan zijn hand als hij 't wil grijpen en schreeuwt als een mager varken.) Ai oei ai. Shit .

Nele: Eruit , onmiddellijk. Allee eruit ! Ik kan veel verdragen, heel veel maar geen bloed in de woonkamer, oh !

Renzo: Maar ...

Bart: Hoor je niet goed ? Buiten.

Sabrina (terwijl ze hem met Bart buitenwerkt): 't Is hard voor Nele, hartverscheurend, maar deze verloofde maakte het echt te bont in zijn m'as-tu-vu vervoermiddel.

Derde bedrijf.

Een maand later. Nele is samen met een ex-klant uit
de tijd dat ze zich als studente prostitueerde.

Jean: 'k Heb 2 tickets voor de superclásico in Buenos Aires tussen River Plate en Boca Juniors. Ga je mee ?

Nele: Wanneer ?

Jean: Binnen 3 weken in La Bonbonera 't stadion van de Boca Juniors.

Nele: Echt waar. Neem je me mee ?

Jean: Als je je nu decideert, ben je al in Argentinië geweest ?

Nele: 'k Ga mee. Wanneer vertrekken we ?

Jean: Un mercredi, binnen 3 weken.

Nele: Misschien kan ik een selfie maken met Maradona ?

Jean: Dat zal van de résultat afhangen.

Nele: Van de uitslag van de wedstrijd ? Dat denk je maar. (Zet haar beste beetje voor.) Diego por favor ?

Jean: Geen twijfel mogelijk, zo is 't in de sacoche. Hoe oud ben je nu ?

Nele: 40, te oud voor Maradona.

Jean: Nom d'une pipe ! Is dat al zolang geleden ?

Nele: Ben ik niet teveel veranderd ?

Jean: 'k Weet nog altijd niet hoe je 'r toen uitzag.

Nele: Ik ook niet meer. 'k Heb geen foto's uit die tijd maar 'k ben nog altijd zo serieus als toen.

Jean: Serieuze vrouwen zijn rares allee ...

Nele: dun gezaaid.

Jean: C'est ça mannen ook d'ailleurs. Is't daarin dat je nog alleen bent ?

Nele: Omdat ik te serieus ben ? 't Zou best kunnen. 't Is in elk geval daarom dat mijn man me laten zitten heeft.

Jean: Ça ne m'étonne pas ça.

Nele : Daarmee weet je alles over mij. En hoe zit het nog met de studentes ?

Jean: Kun je geloven dat dat veel minder is ?

Nele: Is't waar ?

Jean: Nog 1 jeunetteke per maand. Altijd vers bloed, anders krijg ik hem niet meer au garde à vous.

Nele (terzijde): Dat ziet er goed uit voor mij !

Jean: Da's oud worden. Niks aan te doen zeker ?

Nele: Weinig.

Jean: Dan doe'k maar voort zoals ik bezig ben.

Nele: Groot gelijk Jean en onder ons gezegd zo'n man zou'k wel zien zitten.

Jean: un homme comme moi ?

Nele : Ja die me vanbinnen en vanbuiten al meer dan 20 jaar kent.

Jean: Zijn we ook samen uit gaan eten?

Nele: Regelmatig.

Jean: Potverdekke !

Nele: En naar een sjeke lingeriezaak, chaussée d'Ixelles.

Jean: Was dat wel met mij ?

Nele: Je hebt me van borst tot teen in 't nieuw gestoken. En 'k heb onthouden wat je me geleerd hebt.

Jean: Eh ben !

Nele (maakt de band van haar wikkelrok los): In volgorde eerst het jarretelgordeltje dan de nylons en uiteindelijk 't slipje.

Jean: Les bonnes élèves font les bonnes étudiantes. Van een domme leerling kun je geen goeie studente maken.

Nele: Elke morgen na mijn douche pas ik je lessen toe, elke morgen.

Jean: C'est ça.

Nele: Geloof je me niet ?

Jean: Nee.

Nele: Elke morgen als ik me aankleed, al 20 jaar lang, vraag ik me af wat zou Jean hiervan denken.

Jean: Maak dat de kat wijs. Jeanke is niet van gisteren hé.

Nele: Geloof je me niet ?

Jean: Nee.

Nele: Mijn kleerkast hangt vol met spullen in je favoriete kleuren.

Jean: Welke kleuren zijn dat dan ?

Nele: Geel blauw en oranje.

Jean: Geen rood, un bon point pour toi. Rood werkt op mij als op een stier.

Nele: Goed om te weten.

Jean: Vooral rode lingerie vind ik affreus excepté voor Chinese vrouwen.

Nele: Ah dat zijn er dan toch al gauw enkele honderden miljoenen met 't Rode Boekje in de juiste kleur om er een leuk plaatje van te schieten.

Iemand belt aan.

Nele: 't Zal Sabrina zijn.

Jean: Sabrina ?

Nele: 't Meisje dat bij mij was als ik je na meer dan 20 jaar op mirakuleuze wijze heb teruggevonden.

Jean: Foutaises, ik geloof niet in mirakels maar laat 't kind binnen, ik ga ze niet opeten.

Nele: 't Is een schatje maar nog groen achter de oren.

Jean (terwijl Nele Sabrina binnenlaat): Groen achter de oren ? Eerst zien en dan geloven !

Sabrina: Ah Jean wie we hier hebben.

Jean (schudt Sabrina de hand): Hallo Sabrina, ça va ?

Sabrina: Met mij wel en met u ?

Jean: Impeccable.

Nele: Sabrina heeft pithiviers mee.

Sabrina: De enige echte met ontpitte kersen.

Jean: En eau de vie van peren ?

Sabrina: Me dunkt.

Jean: Zonder zwanzen, mon dessert favori.

Nele : Wijn of koffie ?

Jean : Koffie voor mij.

Sabrina : Mag ik hem zetten ?

Nele: Waarom niet. Met koud water alsjeblijft.

Sabrina: Vanzelfsprekend.

Nele: En pak maar de Santa Ines, niet naast't apparaat maar in de kast eronder.

Sabrina: Geen kattenpis voor Jean zo te zien.

Nele: Absoluut, meneer neemt me mee naar Argentinië !

Sabrina: 't Is niet waar, naar Argentinië !

Jean: Wel waar.

Sabrina (zingt): Und sie tanzten einen Tango, Jeanke Brown en Pikkepokke ...

Jean: Jeanke Brown kan niet dansen.

Sabrina: Wat ga je daar dan doen ?

Nele: Wat ? Niet kunnen dansen ! Je rechterhand hier in mijn taille en trek me maar eens goed tegen je gilet en je linkerhand hier onder mijn rechterbil. Zo alsof we al 20 jaar minnaars zijn. Of beter nog zoals Diego danst, met de hand van God onder mijn linkerbil.

Sabrina: En nu nog je hoofd leegmaken en met haar meeglijden over de vloer.

Na een tijd...

Sabrina: 'k Dacht dat je niet kunt dansen !

Jean: Ik ook.

Nele: Zwoel hé.

Jean: De la danse artistique ma foi.

Nele : Tango da's passie tot en met. En na de match kunnen we de hele nacht passioneel lopen op de maat van de muziek.

Sabrina: 1 2 3 4, voeten van de vloer bij de eerste en de derde beat, tot je als op een wolk gaat dansen, zonder inspanning. Welke match, Messi ?

Jean: Messi de messias van de voetbalvelden speelt in Barcelona.

Sabrina: Maradona dan ?

Nele : Ook niet. Die speelt nog uitsluitend op zijn poot.

Jean: Maradona is maar kontent van Maradona.

Nele: Maar 'k heb een idee om Diego de nukkige op een selfie te krijgen.

Sabrina: Hoe ? Ah met zijn linkerhand onder je rechterbil.

Nele: Halfbloot ? Geen sprake van. Ga hem nu maar zetten die koffie vóór je nog meer zottigheden uitkraamt.

Sabrina (op weg naar de keuken): Ik weet hoe ik het zou aan boord leggen.

Nele: Die selfie ?

Sabrina: Ja.

Nele (tegen Jean): Nemen we de enige maagd van de campus mee ?

Jean: Minute papillon, ik ben een Brusselaar. Crésus était un asiatique.

Sabrina: Weer iets dat ik weet.

Jean (als Sabrina eindelijk in de keuken is): En daarbij heb ik maar 2 tickets. Denk je dat ze zou d'accord zijn ...

Nele: om haar maagdelijk lichaam te verkopen, zij ? Hoeveel heb je 'r voor over ?

Jean: Ça dépend.

Nele: 't Was maar om te weten. Ze gaat toch niet akkoord gaan, nog in geen 100 jaar.

Jean: Nee ?

Nele: Wat wil je ? Dat kind is zo serieus als de Maagd Maria maar veel minder naïef.

Jean: 't Eerste is moeilijk te bewijzen en dat je zonder seks of medische assistentie niet in verwachting geraakt weet ondertussen elk klein kind.

Nele: En zij is al een groot.

Jean: Maar misschien bedoel je dat ze niet zinnens is de eerste de beste verliefde sukkelaar binnen te pakken zoals Maria.

Nele: Liefde is inderdaad nooit een goeie raadgever, tout au plus un bon refuge.

Jean: Tja daar moet ik toch eens goed over nadenken. En seks ?

Nele: Seks ? Voor rijken een koopje, voor armen een magere troost.

Jean: En voor Pikkepokke ?

Nele: Voor mij ? Sinds ik je teruggevonden heb, de hemel op aarde.

Jean: Ja maar schone liedjes duren niet lang, niet langer dan seks.

Sabrina: De porseleinen kopjes van je grootma ?

Nele: Ja.

Sabrina: Ja ja of ja nee ?

Nele: Ja ja.

Sabrina: Een haar in de boter ?

Nele: Volgens Jean duren schone liedjes niet lang, niet langer dan seks.

Sabrina : t.t.z ?

Nele: een kwartier.

Sabrina (tegen Jean): Is 't waar ?

Jean: Hoelang dacht je dan dat dat duurt ?

Sabrina: Volgens Fran de hele nacht met tussenpozen om de beesten op adem te laten komen, mij niet gezien.

Jean: De hele nacht ?

Sabrina: Als ik Fran mag geloven.

Nele (tegen Jean): Mijn ex was zo'n beest maar jij bent voor mij de ideale minnaar.

Jean: Celui qui recharge ses batteries op de campus.

Nele : En dan ? Terwijl je jezelf verwent verwen je ook mij want ik kan me niet gelukkig voelen als jij er gefrustreerd bijloopt.

Jean: En somme, twee vliegen in één slag.

Nele: Zonder de studentes te vergeten die dankzij jou kunnen studeren wat ze willen.

Jean: Weet je hoe ik mij hier voel ?

Nele: Als een vis in 't water.

Jean: Nee als een soort bienfaiteur universel.

Nele: Als we eenmaal getrouwd zijn ...

Jean: Getrouwd ?

Nele: Ja we zijn gemaakt voor elkaar, gemaakt om als een gelukkig paar ...

Jean: de campus plat te lopen, à la recherche de chair fraîche.

Nele : Ja met je neus en mijn vrouwelijk instinct zouden we de lekkerste hapjes ...

Jean: één per maand, meer moet dat niet zijn.

Vannuit de keuken zingt Sabrina: “ Sur cette terr’, ma
seul’ joie, mon seul bonheur c’est mon homme ».

Nele : Zoveel als je’r maar wilt. Sabrina zal ons een handje toesteken.

Jean: om ze desnoods met geweld in mijn bed te krijgen.

Nele: Jean un peu de sérieux, om hen uit te leggen dat hun inkomsten belastingvrij zijn en op voorhand worden betaald.

Jean: in één woord, allee in enkele dat er nog plezier valt aan te beleven ook.

Nele: Da’s nog waar ook en misschien wel ’t beste argument.

Sabrina (met de koffie, de plateau en wat er nog bijhoort): Ziezo een bakje troost om u tegen te zeggen.

Nele (tegen Jean terwijl ze de koffie inschenkt): Tu m’en diras des nouvelles !

Jean (proevend): Da’s gene kattenpis, en effet.

Sabrina : Geen taart voor mij, ik ben aan ’t lijnen.

Nele: Waarom heb je ‘r dan meegebracht ?

Sabrina: Om te zien of ik er kan afblijven.

Nele: Om ..?

Sabrina: En omdat de bakker slechts één pithiviers te koop had.

Jean: Ne connaisseur, zijn andere heeft hij allemaal zelf opgefret.

Sabrina: En ook nog omdat ik voelde dat ik er Jean een plezier kon mee doen.

Nele: O is ze helemaal voor Jean alleen ?

Sabrina: Vecht het zelf maar uit.

Jean: Elke egoïst geeft wel al eens iets weg. (Tegen Nele.) Hier, je krijgt ook een stuk.

Sabrina: Hij is helemaal weg van je.

Nele: Heb je 't gemerkt ?

Sabrina: Aan enkele details.

Jean (terwijl hij met de handen al een tweede stuk taart aan 't verorberen is): Quels détails ?

Sabrina: Aan de gulheid waarmee hij je 't kleinste deel van zijn taart cadeau deed,

Jean: Zeker dat 't kleinste was ?

Sabrina: en aan de manier waarop hij met je danste,

Jean: Zoals ik nog nooit met iemand heb gedanst.

Sabrina: en aan een duur detail, de reis naar Argentinië.

Jean: Ik heb de vliegtuigtickets zowel als die voor de superclásico van een zakenrelatie cadeau gekregen.

Sabrina: Zo'n relaties wil ik later ook hebben.

Jean: 'k Moest dan wel een vrouw meebrengen.

Sabrina: En als Nele niet wil ?

Jean: Alors je suis dans la merde.

Nele : Geen probleem Jeanke, ik ga mee.

Jean: Parfait. Pour clore la soirée il couchera avec toi et ik met zijn vrouw. (Terwijl hij 't laatste stuk taart binnenspeelt.) Zo gaat dat met die Argentijnen.

Nele: Hier eet de rest van mijn stuk taart ook maar op.

Na een stilte om te snijden ...

Sabrina: Een kwartiertje da's nog vlug voorbij. Nog koffie ?

Jean: Met plezier. Ah en dat kwartiertje met Ernesto dat zou wel eens de hele nacht kunnen duren.

Nele: Soit, een zakenrelatie van Jean kan ik onmogelijk met de billen bloot laten staan.

Jean: Misschien kun j'in bed nog tickets verdienen voor de terugmatch.

Nele: 'k Zal mijn best doen en hopelijk doen God en Bergoglio de rest.

Sabrina: Ik zie dat eigenlijk ook wel zitten.

Nele: Een nacht met Ernesto ?

Sabrina: Ja op voorwaarde dat hij me niet de hele nacht wakker houdt.

Nele (tegen Jean): Sabrina ten voeten uit.

Jean: Ze houdt me voor de zot ja.

Nele: Maar allee Jean 't is nog een kind.

Jean: Zij ? Dan ben ik er ook nog één.

Sabrina: Sommigen zien overal dwergen, Jean ziet overal kinderen. Nu weet ik waarom hij op de campus rondhangt, hij wil er één adopteren.

Nele: Hij wil er verleiden om voor veel geld met hem te slapen.

Sabrina: Ah zegt dat dan, er lopen er daar meer die niet uitgeslapen zijn dan andere. Voor veel geld ?

Jean: Ja, redelijk veel.

Sabrina: Voor hoeveel ?

Jean: Ça t'intéresse ?

Sabrina: Nee ...allee eigenlijk wel als ...

Nele: Als wat ?

Sabrina: Als er een paar condities vervuld zijn.

Jean: Welke condities ?

Sabrina: 1 ik wil twee onafhankelijke getuigen aan mijn bed.

Jean: Voor wat te doen ?

Nele: Ik en ...

Sabrina: Bernadette, mijn moeder in een vorig leven.

Jean: In een ... spannend. En de tweede ?

Sabrina: 'k Wil er nog een paar nachten over slapen.

Nele: 'k Zou 't geloven, slapen met een man betekent dat je je zorgeloze jeugd achterlaat.

Jean: Pour passer à la casserole.

Sabrina : Een casserole is dat geen kookpan ?

Nele: Inderdaad maar in dit geval je bed waarin je partner je aan de kook brengt.

Sabrina: Hij ? Dat zou me verwonderen. Nog een belangrijk detail, de prijs om me aan de kook te brengen.

Jean: De prijs ?

Sabrina: Ja ik ben niet van plan om met je te slapen voor een appel en een ei. Ik slaap al slecht alleen en als je ook nog in de weg gaat liggen.

Jean: En als ik nu eens bovenop je ging liggen om plaats te winnen ?

Sabrina: Is dat 't comfort dat je me belooft ? Eh wel merci !

Nele: En andersom ?

Sabrina: Ik op hem.

Jean: Met je tieten als rijpe vruchten boven mijn gulzige mond.

Sabrina: Niet te geloven. Knijp mij. Hij denkt dat ik me ga uitkleden de vriend van je toekomstige minnaar !

Nele: Van wie ? Ah van Ernesto ! Ga je je kleren aanhouden ?

Sabrina: Misschien of is dat ..?

Jean: Peu courant à vrai dire maar houd hem maar aan je soutien. Je mag voor mij zo goed als alles aanhouden.

Nele : Je pull, je rokje, je laarsjes, je kousjes.

Jean: Ja affirmatief.

Nele: Kontent zo ?

Sabrina: Minuutje, ik wil er zoals gezegd eerst nog een paar nachten over slapen.

Nele: Nog iemand koffie ?

Sabrina: Of een stuk pithiviers ?

Jean en Nele bekijken mekaar.

Sabrina; Zijn die slaaptoestanden, jij op mij of ik op hem, dan geen regelrechte klucht ? Ja toch.

Nele: Vind je ?

Sabrina: Een onvervalste klucht en in een klucht moet dat soort humor kunnen.

Jean: D'accord . Mij goed.

Sabrina: Ook als ik de slappe lach krijg als je op mij gaat liggen ?

Jean: Ja da's altijd beter que d'appeler ta maman.

De bel gaat.

Nele : Daar heb je ze. Ze lag op vinkenslag.

Jean (terwijl Nele de bezoeker binnenlaat): Nu vraag je je waarschijnlijk af ...

Sabrina: Ik ben niet curieus.

Jean: Flauwe kul, alle vrouwen zijn curieus.

Sabrina: Is't waar ? Dan zal ik toch nog een kind zijn

Jean: Nog kind genoeg om op mijn schoot te komen zitten ?

Sabrina: Ja met mijn hoofd naar beneden.

Jean: Op je buik ?

Sabrina: Ja zoals mijn opa me billenkoek gaf.

Jean: Deed hij dat ?

Sabrina: Om de haverklap. De sadist vond er zijn plezier in.

Jean: Hoe is't mogelijk !

Sabrina: Je gaat toch 't zelfde niet doen ?

Jean: Wees gerust. Je gaat er niks van voelen. Je ferai semblant.

Sabrina: Oké. (Gaat op zijn schoot liggen.)

Jean: (1 hand in de lucht): Répète, ik vraag vergiffenis. Ik zal 't nooit meer doen, nooit meer. Ik beloof het je.

Sabrina: Pardon, ik zal 't nooit meer doen. Ik beloof het je.

Jean: Pardon wie ?

Sabrina (terwijl Nele met Bernadette binnenkomt): Pardon meneer Jean. (Snikkend.) Ik zal 't nooit meer doen.

Nele: Is ze stout geweest ?

Sabrina (terug rechtop): Ik ? Ik ben een voorbeeld voor de jeugd van vandaag.

Bernadette: (tegen Jean): Bernadette, enchantée. (Gaat op haar beurt op Jeans schoot liggen.) Niet slaan alsjeblieft. Ik ben een voorbeeld voor de jeugd van gisteren. Nele weet er alles van.

Nele: Klopt. Bernadette moet voor mij niet onderdoen. Ik zweer het.

Jean: Wie we hier hebben, Bernadette de moeder van Sabrina in een vorig leven ! Aangename kennismaking. Rien ne vaut la compagnie des femmes, surtout in deze positie.

Nele (tegen Bernadette weer recht gekomen) : Sabrina wil met Jean slapen met haar kleren aan.

Sabrina: Ik twijfel nog.

Bernadette: 'k Zou ook mijn kleren aanhouden. Tenslotte is hij bijna 7 keer zo oud als zij. En jij Pikkepokke, hoe slaap jij ermee? Je slaapt er toch mee?

Nele: Ik slaap er zo bloot mogelijk mee omgeven door een wolkje "Idylle" van Guerlain.

Sabrina: Zo bloot mogelijk, hoe bloot kan dat wel zijn ?

Jean: Devine.

Nele: En als Jean vindt dat ik teveel kreun van puur genot...

Bernadette: Aan mij mag je 't gerust zeggen ...allee hoe krijgt hij je zo ver ?

Jean: Je travaille son point G.

Nele : Jean kent alle truken van de foor, onvoorstelbaar wat er allemaal uit zijn doos komt.

Bernadette: Aan truken.

Nele: Exact. Maar mocht hij vinden dat ik teveel kreun dan mag hij me gerust over de knie leggen.

Sabrina: En doen alsof hij je een pak slaag geeft.

Nele: Nee niet doen alsof, gewoon met de vlakke hand mijn billen doen ontploffen van genot.

Jean: Il est vrai dat al dat gekreun qui rend hommage à mon savoir-faire me duchtig de keel begint uit te hangen.

Nele: 'k Vreesde het al.

Jean: En assez is genoeg.

Bernadette: Ga je ze ..?

Jean: Ja teveel is teveel.

Nele: 'k Heb het beet. (Gaat met hangende pootjes, de handen op haar zitvlak naar haar kamer.)

Sabrina: Maar allee !

Jean: Wat maar allee, als 't je niet aanstaat dan moet je gewoon niet luisteren.

Sabrina: Hoe kan ik dan te weten komen of al dat gekreun als ik met je slaap en de gevolgen ervan iets voor mij zijn of niet.

Jean: C'est d'accord ?

Sabrina: Ik begin er serieus aan te denken.

Bernadette: En wat vindt Nele hiervan ?

Jean: Nele is een vrouw van deze tijd.

Sabrina: m.a.w. ze ziet er geen graten in.

Bernadette: Wat een vrouw. Wat een vrouw ! In je plaats was ik er allang mee getrouwd.

Jean: "Chaque jour je l'aime davantage, aujourd'hui plus qu'hier et bien moins que demain. » Is dat niet schoon gezegd ?

Bernadette : Hoe romantisch !

Sabrina : Ik ben er helemaal uit.

Jean: Bravo !

Sabrina: Ik wil met je slapen tijdens je huwelijksnacht.

Jean: Hein ? En wat doen we met Nele ?

Sabrina: Ik ga mee op reis en 'k slaap met de bruid en de bruidegom.

Bernadette: Ge-niaal, een huwelijksreis met zijn drietjes ? Jezus Maria Jozef !

Jean: Génial, faut voir.

Sabrina: C'est tout vu. Als je je met Nele en mij nog verveelt,

Jean: Ja, wat dan ?

Sabrina: Dan spelen w'een spelletje wippen.

Bernadette: Voilà.

Jean: Wippen met 3 ?

Sabrina: Wil je 'r nog iemand bij ? Geen probleem op de receptie is er altijd wel iemand bereid om mee te spelen.

Jean: Een prostituee ?

Sabrina: Ja je vindt er in elk respectabel hotel of niet soms ?

Bernadette: En mochten ze elders aan 't wippen zijn une réceptionniste fera l'affaire.

Jean: Als we maar met 4 in dat bed kunnen !

Sabrina: Denk nu eens twee minuten na, we schuiven er 2 tegen elkaar. In een hotel hebben ze bedden genoeg.

Jean: Oké maar trouwen is wel iets dat ik niet gewend ben.

Sabrina: Wie wel ?

Jean: Van de andere kant heb ik al lang door dat Pikkepokke ...

Bernadette: die met haar poep bloot op je zit te wachten.

Jean: Ja elle ne perd rien pour attendre, dat dat geen huwelijkskandidaten is die 't op mijn geld gemunt heeft.

Bernadette: Voor mij legt ze haar hart bloot en geloof me haar hart bloedt,

Sabrina: alsof het uit haar borstkas gerukt werd door ik weet niet welke hartendief.

Bernadette: omdat je 't vertikt om haar ten huwelijk te vragen,

Sabrina: met alle gevolgen vandien.

Jean: Welke gevolgen ?

Sabrina: Geen huwelijksnacht met 3.

Bernadette: Geen maagd op je menu.

Jean: Maria ?

Sabrina (heeft zich klein gemaakt): Oehoe.

Jean: 't Is precies of ik de kluts kwijt ben.

Bernadette: Me dunkt.

Sabrina: Je moet nu nog niet teveel aan je huwelijksnacht denken, eerst je aanzoek.

Jean: Mijn aanzoek ?

Bernadette: Ta demande en mariage.

Jean: Nondeju !

Sabrina: Ik zie een sjieke kerkelijke plechtigheid met alles erop en eraan.

Jean: Da's evident, tradition oblige.

Sabrina : Weet je wat ?

Jean : Qu'est-ce que t'as encore dans la tête toi ?

Sabrina : Om je plezier te doen ga'k Pikkepokke zo ver brengen dat ze instemt met een kerkelijke première.

Jean: Une première ? Welke première ?

Sabrina : Een spanking.

Jean : Voor de ogen van de pastoor ?

Sabrina: Ja pastoors zijn vertrouwd met dat soort lijfstraffen, hun meiden kunnen ervan meespreken.

Bernadette: Klopt.Ze laten zich erbij inspireren door het bekende schilderij van Max Ernst waarop Jezus billenkoek krijgt van zijn Heilige Moeder.

Jean: Eh ben ! On en apprend tous les jours ! Dus trek ik Nele's trouwjurk gewoon over haar hoofd en ...

Sabrina: Ja maar niks zeggen hé, 't moet voor iedereen een aangename verrassing blijven.

Jean: Voor alle aanwezigen, voor ...

Bernadette: Zwijgen, motus et bouche cousue. Zoniet wordt de kerk te klein. Allee Jean ga nu maar, je bruid wacht .

Jean: Die was ik ondertussen al bijna vergeten.

Bernadette: Nu al, vóór je ze ..'k geloof er niks van.

Als Jean naar Nele's kamer is slaan Sabrina en

Bernadette triomferend de handen tegen elkaar.

Bernadette: Als hij nu niet aan de haak hangt is er een eend met 't lokaas weg.

Sabrina: Ze is er niet mee weg, we hebben hem bij zijn pietje. Ik zweer het je, we hebben hem glorieus bij zijn pietje.

Bernadette: En de taart heeft ze hem een beetje gesmaakt ?

Sabrina: 't Was inderdaad zijn lievelingsgebak maar hoe we't te weten zijn gekomen, dat heeft hij zich niet afgevraagd.

Bernadette: Gewoon binnengespeeld.

Sabrina: Zoals een varken. Drie stukken voor hem, 3,5 en een half voor Nele.

Bernadette: 3,5 ? Niet te geloven !

Sabrina: Maar hij neemt Nele wel mee naar Argentinië.

Bernadette: En ?

Sabrina: Ze was laaiend enthousiast tot hij haar zei dat ze al de eerste nacht zou moeten vrijen met een plaatselijke seksmaniak.

Bernadette: Shit, zonder verdere plichtplegingen !

Sabrina: Hé hé un dos tres, de koffer in.

Bernadette : Ocharme, die vrouw zal nu eens haren hemel verdiend hebben, temeer omdat seks helemaal haar ding niet is.

Sabrina: Waarschijnlijk net zo min als billenkoek. 'k Ga kijken, ik bedoel luisteren. 't Is daar onheilspellend stil.

Als Sabrina de woonkamer uit is ...

Bernadette: Gelukkig is Nele's lijdensweg ei zo na voorbij, nog de nacht in Argentinië en de spankingceremonie vóór de kwijlende pastoor. De huwelijksnacht die zal Sabrina wel voor haar rekening nemen. Die kleine gaat het nog ver schoppen, zeker weten. Ze koppelt doorzettingsvermogen aan inzicht en diplomatie en daarenboven is ze helemaal niet vies van seks.

Sabrina (terug in de woonkamer): Monsieur Jean slaat er lustig op los. Hij is al lichtjes buiten adem en helemaal rood aangelopen.

Bernadette: Heb je door 't sleutelgat gekeken ?

Sabrina: Ja. Lelijk hé !

Bernadette: Bah zo weten we tenminste waar we aan toe zijn.

Sabrina: Waar Pikkepokke aan toe is.

Bernadette: En hoe.. ?

Sabrina: Ze verbijt de pijn en geeft geen krimp, normaal voor een heilige.

Bernadette: We mogen best trots zijn deel uit te maken van de vriendenkring van zo'n uitzonderlijk rechtschape vrouw.

Sabrina: Wie heeft er in's hemelsnaam een heilige onder zijn vriendinnen ?

Bernadette: God zij geloofd niemand.

Sabrina: Niemand behalve wij.

Bernadette: Geweldig.

Sabrina: En dan te bedenken dat ik als 't seksspeeltje van Jan, Piet of Klaas haar niet eens zou gekend hebben.

Bernadette: Moraal van 't verhaal, ga niet naar bed,

Sabrina: zelfs niet met je kleren aan,

Bernadette: met de man van een onbekende.

Sabrina: Allemaal goed en wel maar als je aan de eega van die onbekende beleefd vraagt ...

Bernadette: of ze haar toestemming geeft ?

Sabrina: Ja dan wijst ze je toch even beleefd de deur.

Bernadette: In 't beste geval, tenzij je op een andere Nele valt.

Sabrina: En dat is nu eenmaal onmogelijk want zoals Pikkepokke is er maar één.

Jean (blozend en kort van adem): Lucht, de l'air ! Mijn kinderen ! (Eén hand als waaier voor zijn gezicht.)

Bernadette: En Pikkepokke ?

Jean: Ze komt. Ze legt koude kompressen op haar kont. Allez les filles à tout à l'heure. Ik moet nu de frisse lucht in.

Sabrina : Ga maar Jean. Vijf minuutjes buiten en je bent direct weer de oude.

Bernadette: Zo is dat. (als Jean naar buiten is ...) Geen wierook tijdens de spankingsessie in de kerk,

Sabrina: willen we de bruidegom in leven houden tot het huwelijk ingezegend is, 'k heb het begrepen.

Bernadette: Wat wel nog net kan ...

Sabrina: een erotisch muziekstukje.

Bernadette: "Take my breath away."

Sabrina: bv. De pastoor kan de maat slaan op de deining van haar poep;

Bernadette: En aan de acht Zaligheden een negende toevoegen: “Zalig zijn in ’t openbaar gepijnigde billen want zij zullen in ’t Koninkrijk der hemelen in de watten worden gelegd”.

Nele (komt er niet zonder binnenpret bij): Allelujah 't is zover hij wil met me trouwen. Hoe hebben jullie hem over de meet getrokken ? En waar is hij trouwens ?

Bernadette: Een luchtje aan ’t scheppen.

Sabrina: ‘k Heb hem in actie gezien, door ’t sleutelgat en met ingehouden adem je self-control bewonderd.

Nele: ‘k Heb het willen uitschreeuwen van de pijn maar ‘k heb toch maar geen kik gegeven.

Bernadette: Je dacht aan de burens.

Nele (lachend): Ja ‘k moet me absoluut een villa kopen in ’t bos vooraleer hij herbegint.

Sabrina: ‘k Heb slecht en goed nieuws voor je.

Nele: Is't waar ? Begin maar met 't slecht.

Sabrina: Hij gaat herbeginnen.

Nele: Wanneer ?

Bernadette: Niet direct.

Nele (de handen op haar billen): Oef !

Sabrina: Tijdens de huwelijksmis.

Nele: Tijdens de huwelijksmis ? Gezellig ! Met muziek ?

Bernadette: En publiek, feestelijk.

Nele: Allee vooruit, de pastoor moet maar de andere kant op kijken.

Bernadette: C'est ça, daar mag j' op rekenen.

Nele: ‘k Hoop dat het goed nieuws zo goed is als 't slecht.

Bernadette: Sabrina gaat mee op huwelijksreis.

Sabrina: Ik neem de seksoefeningen voor mijn rekening.

Nele: Echt waar ?

Sabrina: Teamwork, jij de billenkoek, ik de seks.

Nele: Fantastisch . (Kust Sabrina.) Dank je schat.

Sabrina: Graag gedaan. That's what friends are for of niet soms ?

Nele: Als ik het goed begrijp was mijn huwelijk geregeld voor hij zijn aanzoek heeft gedaan. Conclusie, jullie hebben hem erin geluisd, niet ik.

Bernadette: Jij een beetje en wij een beetje.

Sabrina: En hoe was het aanzoek ?

Nele: Grotesk. Terwijl ik met een bang hartje lag te wachten op die spanking ...

Sabrina: halfbloot,

Nele: ja, komt meneer eindelijk binnen, zet zich op zijn knieën en vraagt met zijn kin op mijn bloot achterste ...

Sabrina (draait Nele in de juiste positie en vraagt dan, de kin op haar derrière):
Pikkepokke lief schatje wil je met me trouwen ?

Nele: Laat dat "lief schatje" er maar af.

Bernadette: En jij: " O ja Jean chéri, wanneer ?"

Nele: Mis. Nee heb ik geantwoord eerst billenkoek en daarna zullen we zien.

Sabrina: La classe !

Nele: En na de spanking heb ik de smeerlap zijn hand gekust en ja gezegd.

Sabrina: 'k Ga hem halen voordat hij hier 't laatste deeltje zuurstof uit de lucht haalt.

Nele: Hij gaat toch niet herbeginnen ?

Bernadette: Nee nu is't gedaan tot tijdens de huwelijksmis.

Sabrina (op weg naar buiten): Desnoods gaan w'in de weg liggen.

Als Sabrina weg is ...

Nele: Die billenkoeksessie tijdens de mis ..?

Bernadette: Die heeft hem over de brug gehaald en je mag 2 keer raden wiens idee het was.

Nele: Dekselse Sabrina !

Sabrina (woedend terug): Moet je nu horen ! De schurk is er vandoor !

Nele: Vandoor?

Sabrina: Hier. (Overhandigt Nele een briefje.)

Nele (leest): “Bedankt voor bewezen diensten. Ik ben Ivan niet, ik heet Jean. “

Bernadette: O!

Nele (gelaten): Mijn spankingmis in 't water !

Sabrina: Wat een ondankbare sucker !

Nele: Ondankbare vieze vent, een nouveau riche met varkensmanieren bah ! En op de koop toe zo lelijk als de draak van Furth im Wald en Komodo samen.

Bernadette: 't is voorbij. Amen en uit. Maar na regen komt zonneschijn.

Nele: Zo denk ik er ook over. (Roept in de gang: “Pierre-Yves “ en 't antwoord laat niet op zich wachten. Pierre –Yves roept: “Een ogenblik schat”.

Sabrina en Bernadette (samen): Pikkepokke !

Dit was Pikkepokke & friends.

